

Giới thiệu Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo

Anh ngoài thân phận là người đứng đầu bang Hắc Điều mạnh nhất trong thế giới, lạnh lùng tàn nhẫn, vô tình mà còn giữ vị trí giám đốc công ty đứng đầu trên thế giới, vạn người kính ngưỡng.

Cô là nữ sát thủ nổi tiếng, tàn nhẫn, khát máu, giết người chưa từng ghê tay. Cô chính là một cô nhi được người ta đưa về nuôi dưỡng, đào tạo làm sát thủ.

Cô luôn mong muốn có một cuộc sống yên bình, nhưng đôi tay đã nhuộm máu liệu có kịp?

Định mệnh cho hai người họ gặp nhau, họ sẽ yêu nhau? Đi trọn đời bên nhau? Mời các bạn đón đọc và theo dõi truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Gặp nhau { nhà hát }

Thành phố New_York xinh đẹp được màn đêm phủ lấy toàn bộ. Những ngôi sao trên bầu trời lấp lánh như ẩn thoát hiện ra giữa bóng tối. Ánh trăng tròn trịa được áng mây bao phủ một nửa nên chỉ tưởng là trăng lưỡi liềm.

Nhưng nó thật sự không phải trung tâm để người ta chú ý. Trung tâm chú ý là nhà hát to lớn và sang trọng đó, nó rất ruyệt vời!

Bên trong, những phu nhân, quý cô và các thiếu gia, công tử đều có mặt. Bởi vì nơi đây giành cho giới thượng lưu, có tiền là có quyền, nhưng ít nhất là một trăm vạn trở lên.

Họ tán tỉnh nhau hoặc có cơ hội làm quen vs nhiều người. Nhưng nói cách khác, nơi đây không chỉ là nhà hát, mà còn là sòng bài và mỗi tầng có một khu khác nhau.

Tại tầng 3, nơi chuẩn bị diễn ra nhạc kịch. Trên khán đài cao nhất, có một người đàn ông, khuôn mặt lạnh lùng như đế vương, hơi thở toả ra nguy hiểm nhưng rất đẹp trai, khuôn mặt như được điêu khắc cân thận.

Bỗng có một người cũng là đàn ông, nói gì đó với anh ta, rồi anh ta làm kí hiệu trên tay. Anh chàng kẻ bên gât đầu, đi tới chỗ khác, nói với ai đó.

Không lâu sau, một người đàn ông tầm bốn mươi bước vào, ngồi đối diện anh ta, chia tay trước anh:

- Tổng tổng, rất vui được gặp ngài.

Ông ta giờ tay, anh không chia ra bắt tay mà chỉ " ùm " một cái. Ông ta đỏ mặt, vẻ mặt lúng túng, khẽ rút tay lại.

Anh nghiêm túc nhìn ông ta, lạnh lùng hỏi

- anh có đem theo bản hợp đồng?.

tay anh đang vào nhau, vẻ mặt không cảm xúc.

Ông ta gật đầu:" Có " ; ông ta lấy ra một cái bản hợp đồng đặt trước bàn rồi đẩy qua anh.

Anh cầm lên, nhìn sơ qua, nhìn thấy hài lòng, lạnh nhạt nói:

- Được, không tệ, hợp tác.

nói xong, anh lấy bút ra kí vào tờ giấy đó, rồi đẩy về phía ông ta.

Ông ta có vẻ vui mừng, nhận lấy tờ giấy, vui vẻ nói:

- hợp tác vui vẻ.

-được.

anh đáp lại.

Trong khi đó, mọi người tập trung đầy đủ, xôn xao hội trường, cũng sắp bắt đầu rồi.

Ông ta quay đầu sang nói vs anh:

- Tổng tổng, ngồi đây xem xong rồi về.

về mặt ông ta có vẻ cao hứng.

Anh gật đầu không trả lời, mấy ngày nay công việc bừa bộn nên nghe nhạc cho tinh thần thoải mái.

Sau khi MC giới thiệu, một cô gái bước ra, khuôn mặt được che trong mặt nạ. Cô ấy diện một cái đầm màu trắng, không nhiễm bụi trần, như một thiên thần.

cô ấy khẽ cúi đầu nhưng ánh mắt như con dao vừa lia qua, sắc bén đánh giá và nhìn từng người nhưng nó đã được giấu kính. Nhưng vẫn có một người có thể thấy hết.

Cô ấy ngồi vào chiếc đàn Piano, ngón tay lướt trên nốt đàn rồi khẽ ấn xuống nhẹ, từ từ tạo thành giai điệu du dương. Cả hội trường bỗng nhiên im bật, ánh mắt đều dồn vào cô và tận hưởng điệu nhạc.

Trên khán đài, ánh mắt Tống Liệt Dật nhìn chằm chằm vào cô, ánh mắt không phải si mê mà là thâm sâu, khó lường.

Cô gái đó, không tầm thường.

Một bản nhạc không lời làm cho người người xung quanh cảm động, những giai điệu làm bùng nổ trong lòng mọi người.

Bản nhạc từ từ kết thúc. Khi cô đứng dậy, hậu trường đang im bỗng dưng vỗ tay nồng nhiệt. Cô chào một cái rồi ngược lên chỗ anh đang ngồi, cười một cái lộ ra hai lúm đồng tiền làm cho Liệt Dật ngay người và tim đập dữ dội. Không chỉ Liệt Dật, mà có nhiều người ngạc nhiên. Nụ cười thật quyến rũ.

Ánh mắt có chút sắc bén nhìn qua Liệt Dật rồi bước vào bên trong. Liệt Dật khẽ nhếch môi quyến rũ, ánh mắt loé sáng, em là ai mà khiến tim tôi đập liên hồi thế này.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Vết thương do đạn bắn .

Ánh đèn bỗng chốc tắt phụt đi, hội trường chìm vào bóng tối, trở nên ồn ào, bàn tán. Bỗng có một thứ gì đó xẹt qua, nó hướng tới người đàn ông vừa kí hợp đồng với Liệt Dật, đâm thẳng vào ông ta, ông ta la hoảng:

- AAAAAAA

ông ta chết ngất tại chỗ, Liệt Dật sửng sờ.

Tiếng phụ nữ la hét, bước chân tán loạn. Đèn bỗng nhiên sáng lại, chiếu thẳng vào người con gái đang đứng ngay sân khấu.

Tóc bạch kim cùng phần đuôi uốn xoắn màu tím đang xoả bay bay giữa ko trung. Cặp mắt tím to tròn, lông mi cong dài, sống mũi cao vút, đôi môi đỏ mọng ướt át, làn da trắng trẻo mịn màng. Chiếc đầm màu đen cổ chữ V, phíc dưới bó sát vùng hông tròn.

Tay cầm cây súng FN Five - seven đang nổi ở thị trường nắm chặt, đoai môi xinh đẹp thắm rứa một tiếng:

-Chết tiệt.

Ai lại bật đèn lên chứ?

Ánh mắt Liệt Dật híp lại, môi khẽ nhếch lên một đường hoàn mỹ, khẽ lạnh lùng phun ra:

- Thì ra em là một sát thủ.

Anh hứng thú nhìn người trước mặt, tay khẽ vuốt chiếc nhẫn ở ngón út, xoay nhẹ. Anh muốn xem cô hành động như thế nào.

Đôi mắt cô hướng về hướng anh, bùng tức giận, anh ta làm? Tại sao anh ta làm thế? Anh ta là ai? Một số câu hỏi trong đầu cô lú lên. Nhưng bây giờ không phải lúc đặt câu hỏi, thù hata của ông ta tới rồi.

Thù hata của ông ta chạy về phía cô, cô nhìn lên trên. A! Có một sợi dây thừng. Cô nhảy lên kéo nó xuống, lấy sức cầm dây chạy ra trước. Cô bám vào

đồ trang trí trên trần, cầm cây súng, nhắm vào những tên đó.

- Cách.. Đoàng... Đoàng... Đoàng.

Trong nháy mắt, vài tên nằm lổn lổn và chết tại chỗ. Kĩ thuật bắn của cô rất tiếng bộ. Là một nữ sát thủ, phải biết bất kì vũ khí nào. Khi cô bắn, cô đã sai sót, không biết có một tên đang nhắm vào cô.

- Đoàng.

Hắn nhắm vào bả vai cô mà bắn. Máu trào trực, cô ôm lấy bả vai định xoay người bắn tên đó nhưng..

- Đoàng.

ai đó đã bắn giúp cô, cô ngược lên, thấy anh đang cầm khẩu súng lục M1911 đứng top 1 những khẩu súng lục mạnh của thế giới, dáng người rắn chắc, uy nghi. Đôi mắt phượng mâu xoẹt qua tia khó lường.

Quăng khẩu súng cho Minh Trí - Thuộc hạ kiêm cánh tay phải của anh cầm, Liệt Dật đi xuống cũng là lúc cô nhảy xuống, tay vẫn còn ôm vết thương đạn bắn. Hai người nhìn nhau, anh trầm giọng:

- Không sao chứ?.

Cô không có trả lời, ánh mắt đề phòng nhưng trên gương mặt xinh đẹp đang cháy mồ hôi, sức chịu đựng quá giới hạn, bỗng cô ngất đi. Liệt Dật kiếp đỡ cô vào lòng mình. Anh nhìn khuôn mặt tựa thiên sứ của cô, tay phải khẽ vuốt lên bờ má mịn. Anh muốn yêu thương cô, cưng chiều cô.

Liệt Dật bỗng cô theo kiểu công chúa, xoay người nói với Minh Trí:

- Chuẩn bị xe.

Anh nói xong, nhìn cô, vẻ mặt nhu tình.

Minh Trí cũng sững sốt. Anh chưa bao giờ thấy lão đại như vậy vì Liệt Dật rất ghét phụ nữ, luôn coi phụ nữ như cỏ rác.

Nhưng bây giờ vì một cô gái không rõ họ tên đưa ánh mắt nhu tình vào cô gái đó, có phải lão đại đã động lòng không?

Nhưng cô gái này thân thể chưa rõ, vậy mà lão đại đã muốn che chở cho cô ta.

Rốt cuộc, CÔ TA LÀ AI???

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Dinh thự Tổng Trạch Viên .

Bước ra rạp hát, Liệt Dật ôm cô đi thẳng tới chiếc xe thể thao Ferrari 4 chỗ có số lượng giới hạn và lạnh lùng nói: " Về Tổng Trạch Viên nhanh cho tôi ". Minh Trí gạt đầu mở cửa, anh ôm cô chui vào trong xe. Đóng cửa, Minh Trí leo lên chỗ tài xế, khởi động rồi chạy đi xa khỏi rạp hát.

Chiếc xe đang chạy bỗng dừng lại và dừng ngay trước một dinh thự tên " Tổng Trạch Viên ". Đó là một dinh thự được xây theo kiểu Châu Âu, cao đồ sộ và sang trọng màu trắng toát ra sự cao quý.

Hai bên điều có vệ sĩ nghiêm trang đang đứng bảo vệ dinh thự, mặt không cảm xúc. Thấy chiếc xe của anh, một người vệ sĩ tiến gần lại, Minh Trí mở kính, vệ sĩ gạt đầu rồi nói vs những người vệ sĩ khác mở cửa cổng.

Chiếc xe chạy thẳng vào bên trong và dừng lại. Minh Trí vòng qua mở cửa cho Liệt Dật. Liệt Dật ôm cô bước xuống xe thì một đám người hầu chạy ra đứng thành hai hàng trước cánh cửa dinh thự. Anh bước đi, tay ôm cô, một đám người hầu lên tiếng:

- Đại thiếu gia đã trở về ạ.

Anh không quan tâm nên vẫn bước đi, anh đi tới trước mặt quản gia, lạnh nhạt nói:

- Kim quản gia, gọi Tần Viêm Tư tới, nhanh một chút.

Nói xong anh bước lên lầu vs ánh mắt ngạc nhiên của những người hầu kẻ cả quản gia.

Đại thiếu gia từ xưa đến nay rất ghét phụ nữ, ai chạm vào điều bị phê và kể cả "Chết". Phụ nữ đối với đại thiếu như rác rưởi hoặc đồ bỏ đi, chán ghét vô cùng.

Chỉ cần chạm một chút thôi là ngồi uống trà với Diễm Vương. Nhưng đại thiếu gia đã phá lệ, lần đầu tiên đem một cô gái về nhà.

Nhưng cô gái đó rất xinh đẹp! Nhan sắc xinh đẹp hiếm có chưa từng thấy bao giờ, làn da trắng nõn nhưng cô ấy hình như bị thương ở vai thì phải.

Quản gia lắc đầu, sờ dĩ đại thiếu lạnh lùng và xa lánh nữ nhân bà điều biết, bà chăm sóc đại thiếu gia từ nhỏ, xem đại thiếu gia như con ruột mà sao bà không biết nguyên nhân được.

***

Anh ôm cô lên lầu 3, lầu 1 phòng dành cho khách, lầu 2 là thư phòng của anh, lầu 3 là phòng ngủ của anh. Mở cửa phòng anh ra, anh đặt cô nằm trên giường của anh, anh nhìn cô, ánh mắt nhu tình nhìn cô hôn mê.

ánh mắt từ từ di chuyển về phía vai, máu đã khô nhưng anh vẫn đau lòng, tay vuốt ve nó. Cô khẽ "Úm" một tiếng. Anh thấy cô khẽ rên nên dụ dỗ:

- Ngoan, không sao.

tay anh vuốt khuôn mặt xinh đẹp của cô.

Đang tình cảm bỗng nhiên có một người đàn ông mở cửa bước vào, nhìn Liệt Dật cười trừ, lên giọng đùa giỡn:

- Hình như tớ vào không đúng lúc thì phải.

Anh ta bước đến bên cạnh Liệt Dật, vỗ vai anh, huýt sáo.

Mặt anh vẫn lạnh như băng, giọng nói khiến người ta chết rét:

- Tần Viêm Tư, cậu không nói là chết sao? Nhanh, qua lấy đạn trên bả vai cho cô ấy.

Anh lườm nhìn Viêm Tư.

Ánh mắt Tần Viêm Tư nhìn vào vai cô thì trở nên nghiêm túc, ngồi bên cô, hỏi nhưng không nhìn anh:

- Bị bắn sao? Vết thương cũng không sâu lắm.

định đụng vào vai cô thì tay anh bắt lấy tay Viêm Tư:

- Ai cho cậu đụng vào cô ấy?

ánh mắt anh toát lên vẻ tức giận.

Chết tiệt, cậu ta muốn đụng vào người cô sao, nằm mơ đi.

Tần Viêm Tư cười không ra nước mắt, mở miệng nói:

- A Dật, công nhận sức chiếm hữu của cậu cao thiệt nhưng đây là trường hợp nguy cấp, phải mở lấy đạn ra, no giận đc ko?

Bây giờ là tình trạng gì rồi mà A Dật còn ghen nữa, con nít hết sức.

Nhưng anh cũng ngạc nhiên nha. A Dật dẫn theo phụ nữ về nhà mà cô ấy còn xinh đẹp như thế.

Không phải chán phụ nữ lắm sao? Cô gái này cũng đặc biệt a.

Liệt Dật lườm Tần Viêm Tư, lạnh nhạt nói:

- Lần này thôi, lần sau thì tôi phê.

Viêm Tư đỏ mặt hời hợt, rung mình một cái.

Chiếm hữu của A Dật thật ghê gớm, lần sau mong cô ấy đừng bị thương, chứ không thôi mất đầu như chơi.

Tần Viêm Tư rần cười một cái, gật đầu như giả gạo nói:

- được thôi, vậy giờ cậu ra ngoài đi, tôi sẽ lấy viên đạn ra cho cô ấy.

Anh ta nhìn Liệt Dật một cái, bảo đi ra ngoài.

- Không đi, tôi ở đây.

Anh cứng đầu, cố chấp không muốn đi. Tay bỏ vào túi quần, vẻ mặt như vương giả.

Tần Viêm Tư lắc đầu, A Dật, tôi không nắm bắt được tính của cậu. Rồi nhìn về phía cô gái, thờ dài, cô gái này, có khi nào là " Hồng nhan hoạ thủy " của A Dật không vậy?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyển Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Tỉnh dậy

Khoảng 15'p sau, Tần Viêm Tư băng bó xong vết thương. Quay sang nhìn Liệt Dật, Tần Viêm Tư nói:

- Tổ đã băng vết thương cho cánh tay cô ấy xong rồi, miệng vết thương đang mở lớn cho nên tuyệt đối ko được " Vận Động Mạnh ".

Tần Viêm Tư ánh mắt thoát lên sự trêu chọc, ngụ ý. Liệt Dật lườm anh ta một cái lạnh buốt, Tần Viêm Tư đỏ mặt hời hợt, lạnh cả sống lưng, trên mặt tuần tử thu nụ cười lại rồi nhanh chóng chuẩn ra khỏi phòng.

Anh đi về phía cô, ngồi xuống bên cạnh giường cô. Vuốt ve khuôn mặt xinh đẹp của cô rồi đứng dậy bước ra khỏi phòng, trước khi đi không quên khép nhẹ cái cửa rồi sải bước chân về phía thư phòng.

Trong thư phòng bỗng chốc thoáng lạnh lẽo, âm u, anh ngồi giữa thư phòng và cùng một người con trai đó chính là Minh Trí. Liệt Dật bỗng chốc lạnh băng nói:

- Kế hoạch như thế nào rồi?

Anh dựa lưng vào chiếc ghế mềm,tay phải lắc lắc ly rượu đỏ nhìn Minh Trí đứng trước mặt. Minh Trí nghiêm túc nói:

- Lão đại, theo đúng kế hoạch, ông Thomas đã chiếm lô hàng vũ khí của chúng ta.

- Tốt vậy thì ta sẽ có cơ hội giết chết ông, hừ.

Cầm ly rượu uống một hơi, chất lỏng chảy vào trong miệng nhìn như con quỷ hút máu. Khẽ vuốt mái tóc bạch kim một cái, môi nhếch lên nụ cười tàn nhẫn.

*****

Sáng hôm sau, trong căn phòng có một thiên sứ đang ngủ. Tóc tím sẫm trải ra đầy gối, khuôn mặt ngủ ngon xinh đẹp động lòng người. Lông mi cong vút chột run run, từ từ mở đôi mắt màu tím huyền ra. Ngồi dậy, cô khẽ rên đau vì vết thương ngay bả vai, cô thậm chí rên một tiếng:

- Chết tiệt.

Sau đó, cô nhìn giáo giác căn phòng, căn phòng này màu chủ đạo toàn màu đen, người ở phòng này cũng bí hiểm lắm. Nhưng tại sao cô lại ở đây? Hôm qua khi giết ông ta, rồi bị thuộc hạ của ông ta bắn, rồi có một người đàn ông giúp mình, sau đó, sau đó thì...

Cô chẳng nhớ gì cả. Cô bước xuống giường lại phát hiện mình mặc bộ đồ tối qua, thấy một cái tủ quần áo, hình như là áo của đàn ông. Cô lấy một cái áo somi đen, bởi vì cô thích màu đen. Cô bước vào phòng tắm, 30'p sau, cô bước ra.

Một thân mặc áo somi tà mị, quyến rũ và xinh đẹp. Cổ áo bung một nút lộ ra hai gò bồng trắng nõn, áo somi phủ xuống che đi khúc quan trọng lộ ra hai chân thon dài thẳng tắp ko tí vết. Tóc dài uốn đuôi màu tím sẫm vẫn còn ướt.

Cô mở cửa rồi bước xuống lầu, tối qua chưa ăn gì nên bụng hơi đói. Cô đi tìm cái nhà bếp. A, thấy rồi, cô bước xuống bếp, nấu một gói mì. Nấu xong, cô bung lên chõu bàn để ăn sáng ngồi.

Mặc kệ nhà của ai, cô ăn trước rồi tính sau. Đang ăn bỗng nhiên nghe tiếng người giúp việc kêu:

- Tiểu thư, thì ra cô ở đây.

Cô ta đi lại chỗ cô, cung kính nói.

- Cô là ai? Và tại sao tôi lại ở đây?

- Cô buông đũa xuống, nhìn cô ta mà lạnh lùng hỏi.

Cô ta có vẻ sợ hãi, cung kính nói:

- Tiểu thư, tôi là Gia Mỹ, là người giúp việc ở đây. Hôm qua tiểu thư được đại thiếu gia đưa về.

Đại thiếu gia? Anh ta có thân phận gì? Chẳng lẽ anh ta là chủ nhân của ngôi nhà cao lớn này sao? Thật là ko tầm thường.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Em , làm người phụ nữ của tôi .

Gia Mỹ nhìn cô cười cười, thật ra mặc dù cô lạnh lùng nhưng rất xinh đẹp nha, nếu như quay lại hồi xưa mà có cô chắc trai làng theo ko hết. Gia Mỹ thấy cô ăn mỳ, mỉm cười nói:

- Tiểu thư, lúc này cô đói bụng cô nói tôi sẽ làm đồ ăn cho, cô đừng ăn mì không tốt cho sức khỏe.

Gia Mỹ cẩn thận nhắc nhở.

- Không sao đâu, tôi ăn mì được rồi, cảm ơn cô.

Cô thân thiện cười lộ hai lúm đồng tiền, cô Gia Mỹ này dịu dàng và thân thiện quá, như một người chị vậy. Đây là lần đầu tiên cô cười với người khác.

Gia Mỹ nhìn cô ngẩn ngơ, cô ấy cười thật đẹp. Gia Mỹ bây giờ mới chú ý tới cách cô mặc đồ, cô vội hoảng hốt nói:

- Tiểu thư, cô đừng mặc cái áo soni màu đen này. Đây là cái áo đại thiếu gia thích nhất.

Đây là cái áo mà Liệt Dật thích nhất vì đó là cái áo mẹ anh mua cho anh nên anh rất quý, không ai được động vào trừ khi có sự cho phép của anh. Anh chỉ mặc áo này duy nhất có 1 lần, đó là khi mẹ anh mất.

- Cô ấy thích thì để cho cô ấy mặc.

Cô chưa kịp cất tiếng thì một giọng nói lạnh lùng, cung chiều vang lên sau lưng . Một người tuần tú đàn ông bước vào. Cô xoay người lại.

Mái tóc màu bạch kim được vuốt lên kêo ngạo, khuôn mặt như điêu khắc tà mị. Đôi mắt phượng mâu xám khói, sống mũi cao vút. Một thân mang Vest Armani toàn màu đen nhìn chững chạc và quyến rũ khiến Gia Mỹ cũng phải đỏ mặt.

Gia Mỹ đỏ mặt cúi người, cung kính chào:

- Đại thiếu gia đã về.

- Anh phát tay bảo Gia Mỹ lui xuống rồi nhìn cô cười khê. Cô cũng nhìn anh từ trên xuống dưới rồi thăm đánh giá.

Hoàn hảo 100%! Anh ta là chủ nhà cơ à? Đẹp trai đó chứ nhưng đối vs cô là... Miễn nhiệm.

Liệt Dật nhìn cô, nhích môi, bỏ tay vào túi quần nói:

- Em tỉnh?.

Cô không trả lời câu hỏi của anh, lạnh nhạt hỏi:

- Anh là chủ dinh thự này? Anh cứu tôi?

Cô khoanh tay nhìn anh, cặp mắt như dao lia tới anh.

- Đúng.

Anh chỉ ngắn gọn đáp một câu, không dài dòng. Anh nói tiếp:

- Tôi là chủ dinh thự Tổng gia, Tổng Liệt Dật.

Cô giật mình, Tổng gia? Tổng Liệt Dật? Đây không phải là gia tộc hùng mạnh nhất sao?. Tên anh ta cô có nghe tới, đó không phải là trùm xã hội đen khét tiếng sao?.

Anh nhìn gương mặt trầm tư của cô, rất quyến rũ, rất mê người nha! Cô đang quyến rũ anh sao?. Anh bước tới gần cô, cô hoàn hồn trở lại, nhìn anh bước tới, phòng bị nói:

- Anh muốn làm gì?

Anh đi tới chỗ cô, vuốt ve khuôn mặt cô rồi tới đôi môi cô vuốt qua vuốt lại, đột ngột môi anh chạm sát đôi môi đỏ mọng của cô.

Cô định kêu lên nhưng ko bít mình đã cho anh một cơ hội, chiếc lưỡi của anh quét toàn bộ mặt ngọt trong miệng cô. Đến khi cô không thở được anh mới buông ra, dây bạc kéo ra, hơi thở hỗn hển. Anh nhìn cô, sùng nịnh nói:

- Hi Tuyết, em làm người phụ nữ của tôi.

Anh lấy trán anh kề trán cô, khuôn mặt áp sát lại. Có thể nghe từng hơi thở của đối phương.

Hi Tuyết đẩy anh ra, tay nắm chặt lại thành nắm đấm. Làm người phụ nữ của anh ta sao? Nực cười, tình yêu sao? Cô thầm khinh bỉ.

Cô luôn khinh bỉ tình yêu, tình yêu là gì? Và như thế nào là tình yêu?. Trong cái xã hội đen tối của cô, không hề có tình yêu. Thứ nhất, là một sát thủ giết người ném máu. Thứ hai, không mềm lòng khi giết người. Thứ ba, là một con ác quỷ khi thi hành nhiệm vụ.

Nhưng nếu muốn khinh bỉ, cô muốn khinh bỉ chính mình hơn. Là một cô nhi, ko cha ko mẹ và ko bao giờ hiểu cảm giác đc yêu thương là gì. Tại sao mình không làm một người bình thường mà lại đi tiếp tay giết vô số người. Điều đó, mới thật là ghê tởm.

Cô cúi gằm mặt xuống, lạnh lùng nói:

- Tôi ko đáng để được yêu.

- Em đáng để được yêu.

Anh lúc này lên tiếng, anh nói tiếp:

- Là con người, ai cũng muốn có tình yêu thương. Em cũng vậy.

- Tôi ko. Một sát thủ tay nhuộm máu thì có tình yêu sao?.

Cô gào lên, nước mắt từ khi nào đã trào mi hết. Đây là lần đầu tiên có khóc trước người khác.

Liệt Dật chạy lại ôm cô, an ủi nói:

- Bé con, ngoan. Đừng khóc, tôi sẽ yêu thương em

Anh vuốt lưng Hi Tuyết trấn an, hôn nhẹ vào mái tóc tím sữa của cô.

Cô không đẩy anh ra mà ôm chặt anh, vùi đầu vào ngực anh, thút thít nói:

- Anh sẽ yêu thương tôi chứ?

Anh ôm cô thật chặt, giọng trầm thấp nói:

- Tôi sẽ yêu thương em, bé con.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: CLB Hắc Viêm

Cô đẩy nhẹ anh ra, bâu môi nói:

- Tôi không phải là bé con, tôi 20 tuổi rồi.

Cô giễu cợt nhìn anh, bộ 20 tuổi là bé con sao?

Anh cười nhìn cô, vuốt mũi cô, dịu dàng nói:

- Em mới 20, tôi 27, em nhỏ hơn tôi, thì vẫn là bé con thôi.

Anh ôm cô vào lòng, cúi thấp người kê mặt vào cổ cô, hít một hơi, mùi hương hoa Lavender làm lòng anh bình tĩnh.

Anh hỏi cô:

- Em sai nước hoa sao? Lavender? Thật dễ chịu.

Cả người cô điều toả ra hoa Lanvender thơm ngát. Cô lắc đầu, nói vs anh:

- không. Từ nhỏ đã có mùi hoa này trên người, tôi thật sự thích nó.

Từ nhỏ sống trong cô nhi viện, sau lưng có một đám hoa Lavender (Hoa oải hương), thấy nó, Hi Tuyết liền thích. Có hôm đem về phòng bỏ vào bồn tắm, ngày hôm sau cả người đều nghe hoa Lavender, dùng biện pháp nào cũng ko hết mùi.

Liệt Dật " Ừ " một cái, bỗng nhiên nhớ cái gì đó, ngược đầu nhìn vào đôi mắt tím huyền của Hi Tuyết, dịu dàng:

- Bé con, Em có muốn vào CLB của tôi chơi không?

Vén tóc của cô qua một bên, nói.

Hai mắt lạnh băng của cô bỗng chói sáng lên, hí hửng hỏi anh:

- Nơi đó có vui ko?.

Anh nhìn cô, gật đầu một cái, thay lời nói. Cô cười lộ lúm đồng tiền khiến tim anh lạc một nhịp, thật xinh đẹp. Bé con cười đẹp như vậy, có ai thấy chưa nhỉ?

Anh bỗng nghiêm túc, nhìn cô hỏi:

- Em đã từng cười như thế này vs ai chưa? -

Cô suy nghĩ, rồi gật đầu. Máu ghen anh nổi lên, gằn giọng nói:

- Với ai? NÓI. -

Liệt Dật găm lên khiến cô giật mình, cô lạnh nhạt nói:

- Thì anh vs... Chị Gia Mỹ thôi. - Hi Tuyết bĩu môi.

Anh lạnh lùng nói vs cô:

- Nữ cũng không được cười, bé con, em chỉ có thể cười vs tôi thôi. Hiểu chưa?

Anh bá đạo lên tiếng. Mắt cô khẽ giật giật, đây là cái thể loại gì vậy. Nữ cũng ko cho cười?

Cô miễn cưỡng gật đầu, nói vs anh:

- Được, vậy bây giờ đi?

Anh gật đầu, cô nói vs anh:

- Đợi tôi 5'p, tôi lên thay đồ, ý mà quên, tôi không có đồ.

cô sượng sờ, đang chạy lên lầu nữa chùng bỗng quay lại hỏi.

Anh lắc đầu cung chiều cô, người lạnh lùng và người trẻ con là cùng một người sao? Anh bỏ tay vào quần nói với cô:

- Kế bên quần áo của tôi có mấy bộ tôi mới mua cho em, em lên thay.

Cô gật đầu, chạy lên trên phòng. Một lát sau, cô bước xuống cầu thang, anh đang đọc báo thì ngược lên nhìn cô sững sờ.

Mái tóc tím sữa uốn cong đuôi được xoả ra bồng bềnh, cô mặc một chiếc váy đen ôm sát vùng mông cổ chữ V. Đôi guốc đen bít mũi cao 15 phân.

Cô xinh đẹp tuyệt trần và quyến rũ khiến tim anh lạc một nhịp, đúng là đại nhất mỹ nhân, khuynh quốc khuynh thành. Hi Tuyết tới bên cạnh Liệt Dật, vỗ

vai anh:

- Nè, bây giờ có thể đi chưa?

- Gọi tôi là Dật.

Anh phản khán cô, anh ko phải ko có tên. Cô nhún vai, tỏ vẻ biết rồi. Anh nhìn lại cách cô ăn mặc, lạnh lùng nói:

- Tại sao lại mặc bộ này? Đổi bộ khác, quá hở hang.

Máu ghen lại lên. Cô ăn mặc như vậy là để cho những người đàn ông khác nhìn sao? Mơ tưởng. Ba vòng hoàn hảo của cô là cho Liệt Dật anh ngắm thôi.

Cô thăm thò dài. Bình thường khi đi bar, cô cũng ăn mặc như vậy thôi mà. Cô quay sang nói vs anh:

- Dật, thiên vị cho tôi lần này nha.

Cô dụ dỗ anh, giọng điệu ngọt ngào như mía lùi. Đúng vậy, Hi Tuyết cô đã thắng và thu phục được anh:

- Được lần này thôi, không có lần sao.

Anh cưng chiều cô vuốt mĩ. Anh ôm cô ra ngoài, đi vào chỗ để xe. Woa! Toàn là siêu xe. Nào là Ferarri, Maybach, BMW và gai chiếc xe khủng: Lamborghini và Ferrari Laferrari.

Hi Tuyết mắt loé sáng, dân nhà giàu có khác, ko biết tốn tiền là gì, những chiếc này cỡ mấy trăm vạn trả lên nha. Anh ôm cô tới chiếc Lambor màu đen của anh, chiếc xe từ từ lăn bánh chạy đi.

*****

CLB Hắc Viêm của Liệt Dật nổi tiếng trong thế giới ngầm, nhiều công tử, đại gia ăn chơi xa đoạ điều vào đây. Nói chung, đây là nơi hứng thú nhất cho thế giới ngầm. Mỗi phòng điều là phòng VIP hết. Có duy nhất một phòng sang trọng nhất là phòng VIP S, đó là nơi được xưng là Ngũ Thiếu, trong đó có Liệt Dật và Tần Viêm Tư.

Chiếc Lambor của anh dừng trước CLB. Bước xuống mở cửa xe cho cô, hai người cùng bước vào. Khi hai người bước vào đã là điểm của sự chú ý, nhất là cô. Lời xì xào bàn tán vang lên, anh lườm một cái lạnh băng khiến cho bọn họ im bật.

Ôm cô Sài chân bước vào phòng VIP S, mở cửa ra, không gian thật rộng và sang trọng và còn có... Ba người. Một người đàn ông tóc rượu đỏ, sống mũi cao, gương mặt anh tú đang ôm hai cô gái thân hình bóc lửa hai bên.

Một người tóc màu xanh lam, gương mặt lạnh lùng giống anh, cũng đang ôm một cô gái xinh đẹp. Và cuối cùng là một chàng trai tóc màu nâu hạt dẻ, tay phải uống rượu cũng ôm một em. Loại đàn ông phong lưu, đào hoa, cô ghét.

Nhìn thấy anh bước vào, người tóc nâu quý mị lên tiếng:

- Lão Tam tới rồi

hai người kia cũng nhìn.

Anh ko quan tâm, ôm cô tới ghé Sofa dài, để cô ngồi lên đùi mình. Cô ngại ngừng muốn đẩy dựa thì giọng anh khàn khàn:

- Tuyết, em đừng dây nữa. Em còn ko ngồi im thì tôi sẽ ăn em đấy.

Anh kề vào tai cô nói nhỏ lm cho ko khí trở nên mập mờ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Queen Black Rose

Cô nghe anh nói xong, không dám nhúc nhích. Lúc này, anh chàng tóc xanh nhìn Liệt Dật rồi nhìn Hi Tuyết nói:

- Lão Tam, cô bé xinh đẹp này là ai vậy?

Anh ta lắc lắc ly rượu, ánh mắt hứng thú nhìn về phía cô.

Hai người kia cũng tỏ ra muốn biết, anh ôm chặt cô lạnh nhạt lên tiếng:

- Hàn Hi Tuyết, người phụ nữ của tôi.

Anh nhìn cô, ánh mắt ngọt ngào.

- À, thì ra là Tam Tầu. Nhìn tầu ấy dễ thương thật.

Anh chàng tóc nâu mì hoặc lên tiếng. Thật ra anh ta rất tò mò. Một người lạnh lùng như Lão Tam, xem phụ nữ như rác rưởi mà cô có thể chinh phục được. Nhìn cô bề ngoài đầy quyến rũ và xinh đẹp, chẳng lẽ Lão Tam thích nóng bỏng sao.

Anh lườm cậu ta, hơi thờ ngụy hiểm nói:

- Nhất Dương, đừng đánh chú ý vào phụ nữ của tôi.

Căn phòng bỗng chốc u ám, hàn khí tỏa ra khiến cho mấy ả sợ hãi.

Người phụ nữ của Liệt Dật anh, anh cũng có thể dòm ngó sao, hừ, mơ tưởng.

- Người tóc nâu - Nhất Dương đang đỏ mặt hời hợt, cố nặn nụ cười nói với anh:

- không dám, không dám.

Nhất Dương cảm thấy sát khí rất nặng, phải nói là sức chiếm hữu của Lão Tam rất mạnh.

Anh thu lại tức giận bỗng căn phòng ôn hòa trở lại. Bỗng có một đôi giày cao gót vang lên, bước vào là một cô ả mặt đầy son phấn, thân như con rắn hay cọng bún gì đó. Mặc đồ hở hang đủ chỗ, nhất là bộ ngực Cup E của ả thật to.

Ả nhìn anh, tỏ ra say mê và khát khao, cô ta ước người đàn ông này là của cô ta. Cô ta ngạc nhiên nhìn cô trên đùi của anh, ánh mắt trở nên tức giận. Cô ta là ai? Tại sao lại ngồi lên đùi của Dật chứ?. Cô ta còn ko dám ngồi mà ả dám ngồi.

Cô ta tức giận, giọng điệu ỏng ẹo đi lại ôm anh, cô ta trừng mắt nhìn Hi Tuyết. Cô thấy cô ta ôm anh, mùi đẹp nhịu lại, khó chịu, cô rời khỏi lòng anh ngồi xa anh ra. Liệt Dật thấy hành động của cô, ánh mắt tối sầm lại, nhìn cô ta, anh đẩy cô ta ra.

Cô ta bị đẩy ra, trong lòng tức tối. Nũng nịu nói với anh:

- Dật a ~~~ -

Anh không để ý tới cô ta, nhìn sang cô, chất giọng âm u:

- Lại đây. - Thấy cô tránh xa, anh có cảm giác mình bị ghét bỏ. Ko, anh ko cho cô ghét bỏ anh.

Đôi mắt tím ma mị nhìn anh, môi đỏ phun ra:

- Không.

Cô cứng đầu, mùi nước hoa của cô ta nồng nặc làm cô khó chịu. Anh lại toả ra hàn khí. Ba người kia thềm nuốt nước bọt, cô gái này, lá gan thật lớn.

Liệt Dật đứng dậy, đi về phía cô. Kéo cô đứng dậy, ôm cô vào lòng rồi cúi đầu hôn cô mãnh liệt. Chiếc lưỡi mò mẫn hàm răng của cô và quét hết mật ngọt. Khi cô không thở được, anh mới buông cô ra. Anh nâng cằm cô lên, hơi thở nóng bỏng nói:

- Em, cái người phụ nữ này. -

Cô chán ghét đẩy anh ra, nói:

- Người anh có mùi nước hoa, thật bẩn.

Người anh có mùi của cô ta, loại nước hoa gì như nước cống vậy, bốc mùi quá. Mọi người đều hít khí lạnh. Anh nghe cô nói, mặt trở nên ôn hòa. Nhìn cô, anh nhẹ nhàng nói:

- Đợi tôi.

- Anh bước đi vào phòng trong. Khoảng 10'p sau, anh bước ra vs một bộ khác nhưng là áo sơ mi và quần dài đen hết. Anh bước tới trước mặt cô, ôm cô ngồi xuống để cô ngồi vào lòng mình, mặt để vào tóc cô, mùi Lavender khiến lòng anh ổn định.

- Em vừa lòng?

Anh cưng chiều hồi cô, anh vui khi cô ko ghét bỏ anh, chỉ là tính cô không thích nước hoa, anh cũng vậy. Cô gật đầu, khuôn mặt vẫn lạnh băng như trước.

Cô ta này giờ chứng kiến tất cả, mà Nhất Dương, Thiên Vũ (Tóc xanh) và Kỳ Phàm (Tóc đỏ) cũng rất ngạc nhiên. Lão Tam có giọng điệu như vậy từ khi nào. Còn một điều ba anh đang thắc mắc, cô... Là ai???

Mỹ Linh tức tối đến đen mặt, sức chịu đựng tới giới hạn, ả quát:

- Con đi***, cô nghĩ mình là ai, hoàng hậu sao? Hừ, cũng là hạng đàn bà leo lên giường đàn ông thôi.

Ả Mỹ Linh khó chịu, người đàn ông này là của cô ta, của một mình cô ta.

Ả không biết lời của ả đã kích tới anh, anh nắm chặt tay định đứng dậy thì cô khẽ vỗ vai anh, ý là bảo anh đừng lo. Cô đứng dậy, bước tới trước mặt cô ta, lạnh lùng nói:

- Cô nói ai là con đi***, nhìn lại cô đi, rồi hãy phán xét.

Đúng vậy, trước khi nói người ta hãy nhìn mình lại.

Ả tức giận, giờ ta định đánh cô thì cô nắm trụ tay ả lại. Cười lạnh, ngón tay mò vào lỗ tai cô ta. Rút ra, là máy nghe! Cô cầm trên tay cái máy nghe nhỏ. Quăng xuống chân rồi đạp xuống. Thấy cô ta đứng run người.

Cô nhếch môi cười lạnh, quay về ngồi Sofa, chéo chân như khí chất nữ vương, nói:

- Cô tới đây thi hành nhiệm vụ? Đặc công?

Cô móc khẩu súng lục M1911, vuốt ve nó nhưng ánh mắt vẫn lạnh và sắc bén. Nhất Dương, Thiên Vũ và Kỳ Phàm nhìn cô, ánh mắt có chút ngạc nhiên, cô gái này...

Mỹ Linh vai cô ta run bần bật, lắp bắp nói:

- Tôi... Tôi.

Chuyện cô ta là đặc công, bị cô biết hết. Cô nhìn cô ta, lạnh lùng nói:

- Nhiệm vụ của cô là tiếp cận Đạt? Hừ, quá ngây thơ rồi. Con mắt của tôi có thể thấy cô làm gì.

- cô nói xong, lấy chiếc áo Vest ngoài của anh, lấy máy nghe lên nhỏ.

Cô ta tròn mắt, nói:

- Sao cô biết? Cô là ai?

Đôi môi anh đào cong lên, bước tới chỗ cô ta, lạnh nhạt nói:

- Nhớ lại, tôi là ai?

Cô giờ cầm cô ta lên, cười cười khiến người ta lạnh thấu xương.

Cô ta nhìn cô một lúc, sau đó sợ hãi lùi ra phía sau, hét lớn:

- Sát thủ Queen Black Rose của thế giới ngầm.

Queen Black Rose? Công chúa hoa hồng đen hoặc công chúa bóng đêm? Là cô?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Vợ của tôi , không cưng chiều cô ấy thì cưng chiều ai ?

Hi Tuyết cười quái dị nhìn cô ta, nói:

- Đúng

Cô nói tiếp

- Là một đặc công, cần phải hành động cẩn thận, không được sai sót nhưng có lẽ cô đã không làm được?.

Ánh mắt sắc bén của cô nhìn cô ta đầy ẩn ý khiến Mỹ Linh cô ta run rẩy. Cô nhếch một đường cong hoàng hảo trên môi, nói vs cô ta:

- Vậy tôi hỏi cô, nếu một đặc công không hoàn thành nhiệm vụ và bị phát hiện thì bị như thế nào?

- B...ị...bị giết

cô ta lấp bắp trả lời. Đúng, nếu nhiệm vụ bị thất bại thì đó là một đặc công thấp kém và sẽ bị giết chết.

Bởi vì, trong tổ chức, người cầm đầu không ai muốn người của chính mình thấp kém và đáng khinh thường nên theo luật lệ sẽ bị giết cho khỏi vướng bận.

Cô cười khẩy nhìn cô ta, chia súng vào tâm giữa trán cô ta, lạnh lùng nói:

- Vậy thì tôi sẽ giúp một tay.

Lên đạn, ngón trỏ bóp cò.

- Pằng

Trán cô ta thủng một lỗ, máu chảy ra nhìn ghê rợn, cô ta té xuống đất.

Mấy à sợ hãi, la hét om sòm.

Liệt Dật nãy giờ im lặng bỗng đi lại chỗ cô, ôm eo cô cưng chiều nói:

- Tại sao em phải ra tay? Hạng người như ả ta dơ bẩn, làm dơ tay em.

Anh cầm súng vút lên ghế, tay anh nắm lấy tay cô.

Ba người kia nãy giờ cứng đờ. Nhất Dương là người phản động nhanh hơn. Sát thủ Queen Black Rose? Phải, đó là người anh ta sùng bái nhiều năm, nghe danh mà chưa gặp mặt. Nhìn thấy cô, anh ta sung sướng còn hơn gặp tổng thống.

Nhất Dương đi tới chỗ cô, nắm lấy tay cô, mặt kề tay anh, nói:

- Tam Tẩu, thì ra tẩu là sát thủ mà em sùng bái nhất.

Ánh mắt anh ta hiện lên sùng bái.

Anh bên đây mặt u ám, tay giờ lên nắm lấy cổ áo Nhất Dương, lạnh băng nói:

- Ai cho cậu đụng vào cô ấy? Bỏ tay ra, nếu không tôi bẻ gãy hai tay của cậu.

Ghen tuông của Liệt Dật nổi lên, cậu ta dám đụng thì cậu ta chắc ko cần tay nữa.

Kì Phàm liếc mắt nhìn Nhất Dương đỏ mặt hời đang buông tay ra, quý mị nói:

- A Dương, cậu quên rồi sao?. Sức chiếm hữu của Lão Tam rất cao và mạnh, không muốn bị phé thì đừng chạm.

Anh ta có ý nhắc nhở Nhất Dương.

- Nè, nghiêm túc đi. Tam Tẩu, vậy ra cô ta là đặc công?

Thiên Vũ lúc này mới lên tiếng, bây giờ là hoàn cảnh nào rồi mà còn trêu vs chả đùa. Nghe anh ta hỏi, cô cũng khiêm tốn trả lời:

- Đúng, cô ta là đặc công của tổ chức B.A tới đây để ám sát các anh. Nhưng nói, cô ta thật ngu, một mình cô ta mà có thể ám sát bốn người? Thiệt là ngu hết thuốc chữa.

Cô khoanh tay lại, ánh mắt thoát lên về kì kì rồi nhanh chóng bị che giấu. Thiên Vũ gật gù đầu, ra lệnh cho người dọn dẹp sạch sẽ chỗ này rồi cả 5 quay lại chỗ ngồi. Cô chán nản, dựa vào vai anh nhắm mắt dưỡng thần.

Anh sủng nịch nhìn cô, ôm cô kêu công chúa cho cô ngồi lên đùi anh ngủ, đầu gác vào lòng. Ba người nhìn anh, lắc lắc đầu, từ khi nào mà A Dật cưng chiều chị dâu như thế.

Nhất Dương nhìn nhìn cô trong lòng anh, cười cười:

- Chị Dâu Nhỏ ngủ nhìn xinh đẹp nghệ.

Anh ta ko chừng chừ nói ra làm Kì Phàn và Nhất Vũ trợn mắt. Cái tên tiểu quỷ này...

Chị Dâu nhỏ? Anh nhếch mép, cũng đc đi, nhủ danh dễ thw. Nhất Dương anh ta hỏi tiếp:

- Mà A Dật, sao cậu cưng chiều chị dâu nhỏ như vậy?

Là quá cưng chiều đi?

Anh nhìn anh ta rồi nhìn cô dịu dàng có phần lạnh lùng, nói:

- Vợ của tôi, không cưng chiều cô ấy thì cưng chiều ai?

Anh vuốt mái tóc tím của cô, đặt đôi môi của mình lên trán cô.

Cô đang nhắm mắt ko bit có ngủ hay không mà khoe môi bỗng cười khẽ một cái như đang mơ một giấc mơ đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Hạ Tâm Trò chơi bắt đầu .

Tối đến, sau một khoảng thời gian dài. Anh ôm cô lên xe rồi chạy về nhà. Tới biệt thự, anh ôm cô lên phòng anh đặt trên giường.

Ánh trắng chiếu xuyên qua khe cửa rồi chiếu vào cô làm cô đẹp như một ác quỷ đội lớp thiên thần.

3000 tóc tím xoả ra đầy gối mượt mà. Dáng người mê hoặc, xinh đẹp làm dục vọng của đàn ông trời dậy.

Anh bước vào phòng tắm trong khi cô đang ngủ. Mấy phút sau, một thân thể anh bước ra mị hoặc.

Cơ bụng sáu múi rắn chắc, phía dưới quần một cái khăn tắm. Anh như một pho tượng David nổi tiếng.

Tóc bạch kim ướt vì gội đầu. Nước trên tóc chảy xuống khuôn mặt như điêu khắc của anh làm vài phần mê hoặc chúng sinh.

Anh đi đứng bên cửa sổ, cầm lấy điện thoại đặt trên đầu giường, bấm bấm rồi kê vào lỗ tay.

- Lão đại.

Trong Điện thoại vang lên một tiếng của người đàn ông. Ánh mắt thâm thuy của Liệt Dật mị hoặc, anh lãnh khốc nói:

- Minh Trí, Thomas ông ta ở đâu?

Anh tự chủ đưa tay vuốt mái tóc bạch kim của anh, đó là thói quen. Lần này, phải tiêu diệt ông ta và làm cho ông ta biến mất khỏi thế giới một cách nhanh chóng.

Minh Trí không vòng vo, nói thẳng:

- Lão đại, bây giờ ông ta đang trong quán Bar DL ở đường XXX.

- Cậu đi vs tôi.

Anh ngược nhìn lên ánh trăng, miệng khẽ nhếch một đường cong đẹp đẽ. Minh Trí bên kia mới nói:

- Vâng.

Anh cúp điện thoại, đứng ngẫm nghĩ hồi lâu rồi quay lại nhìn cô nằm trên giường, ánh mắt lãnh khốc bỗng trở nên dịu dàng.

Anh bước tới cạnh cô, ngồi xuống bên khoảng trống giường kế cô, choàng tay qua người cô, nói:

- Em yêu, tôi đi đây một chút. Em ngủ ngoan, tôi sẽ về sớm.

Anh vuốt ve mặt cô, hôn lên trán cô rồi đứng dậy, mở tủ đồ, lấy một cái áo somi đen và quần tay đen thay đồ.

Thay xong, anh nhìn cô một cái nữa rồi mới yên tâm rời đi. Khi anh đóng cửa nhẹ nhàng rồi bước đi, tiếng xe bên dưới chạy đi thì lúc đó đôi mắt xinh đẹp tím mê của cô mở ra.

Cô ngồi dậy, lấy điện thoại của mình, điện cho ai đó.

- Alo, Hạ Tâm, kế hoạch bắt đầu.

Cô cúp máy, đi thay bộ quần áo. Thật ra cô có đem một bộ dự phòng khi làm nhiệm vụ. Cô thật sự không ngủ, toàn bộ lời anh nói cô đều nghe.

Anh vs cô cùng chung mục tiêu, Ông Thomas.

Cô thay một bộ đồ toàn đen. Áo rop top cao bó sát vùng ngực màu đen làm lộ ra cái bụng thon gọn, trắng nõn và mặc thêm cái áo khoác da đen.

Quần bò mài rách màu đen dài tới cổ chân nhìn cực kì bụi. Tóc tím sữa xả ra bồng bềnh uốn lộn tới hông và thêm một cái nón khoen đen.

Chân mang một đôi giày Converse đen, khuôn mặt tuyết trắng khẩu trang đen và đôi tay trắng được bao bởi đôi bao tay đen da.

Cô trèo từ cửa sổ xuống, lén lút đi ra. Ánh mắt giảo hoạt lướt qua lướt lại xem xét tình hình.

Đi tới chỗ người canh cổng, một tay đập vào gáy một người. Tên kia phát giác, đánh lại cô. Mặc dù thủ vệ của Liệt Dật là tinh anh trên tinh anh nhưng...

Họ cũng không phải là đối thủ của Hi Tuyết cô.

Hạ được hai người kia, cô phui tay, mở cổng bước ra. Buổi tối thì anh cũng không để người nhiều, chỉ để hai người canh cổng vì muốn bảo vệ cô.

Đóng cổng nhẹ nhàng, bước ra thì thấy một chiếc Môt Tamborini T12 màu đen. Người lái là một cô gái với mái tóc màu xám khói, một thân đen giống cô đứng trước mặt cô.

Cô ấy thậm chí không đeo nón bảo hiểm chỉ mang một cái nón giống cô, mặt cũng đeo khẩu trang.

Cô ấy bước khỏi chiếc Moto, đứng trước cô, kêu một tiếng:

- Chị Tuyết, đi thôi.

Hi Tuyết gật đầu, giọng hơi dịu nói vs cô ấy:

- Hạ Tâm, tổ chức giao chỉ có hai ta hành động, phải lấy đầu ông ta về, rõ?

- Dạ rõ.

Hạ Tâm gật đầu, cô đi về chiếc xe Moto, vuốt ve, nói vs Hạ Tâm:

- Động cơ mạnh, không tệ.

Hạ Tâm chóng hông, nói:

- Chị thích, em tặc cho chị.

- Ừmk, đi thôi.

Hạ Tâm về Moto thì khỏi nói, Hạ Tâm thích siêu tằm về Moto, đặc biệt là các loại phân khối lớn, chạy nhanh, mạnh.

Hạ Tâm còn muốn cô làm Model giới thiệu xe cho Hạ Tâm.

Cô leo lên xe, ngồi trước, Hạ Tâm ngồi sau. Trình độ chạy xe của cô rất cừ, tốc độ nhanh như gió.

Xe rô ra, chạy đi như con ma tốc độ.

- Hừ, trò chơi bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Một đứa miệng còn hôi sữa mà dám uy hiếp tao ? Con mẹ nó .

Chiếc Lambor đen của anh dừng lại trước quán Bar DL. Mở cửa xe bước ra, một thân màu đen tã mị.

Mái tóc bạch kim nổi lên vì bóng tối. Khuôn mặt hoàn mỹ tàn khốc, khát máu. Áo somi đen và quần dài màu đen tăng vẻ cao lãnh.

Tay đeo đồng hồ Rolex vàng đen nổi bật đang bỏ vào túi quần, ngón út có một chiếc nhẫn anh thường đeo.

Sải bước người vào trong, ai cũng ngoái lại nhìn anh. Oa! Soái ca. Mấy ả gái bao nhìn anh liền si mê, mặt dâm đãng tỏ vẻ ham muốn.

Nhạc ồn ào sôi động, đèn màu chớp nháy

Liên tục.

Anh mắt xám khói lạnh lùng hiện lên vẻ chán ghét, hờ hững, ngoài Hi Tuyết ra, ai anh cũng không hứng thú.

Nhưng Minh Trí cũng không là ngoại lệ, cũng là một soái ca nha.

Hai người sải bước đi vào thang máy, bấm tầng 5, cánh cửa thang máy đóng lại, thang máy một khoảng im lặng.

Quán Bar này là của Ông ta, Thomas. Quán Bar này cũng lớn, tất cả có 7 tầng

Bỗng nhiên anh lạnh lùng lên tiếng:

- Minh Trí, lát nữa không cần động thủ nhanh, cứ để ông ta hưởng thụ hết phần đời này.

Tay trái đang chỉnh tay áo đang sẵn trên khuỷu tay, miệng nhếch mép tàn khốc.

Minh Trí gật đầu, tỏ vẻ hiểu ý, cung kính nói:

- Vâng.

Cửa thang máy bỗng chốc mở ra, hai người bước tới cái phòng V.I.P, định gõ cửa thì nghe tiếng cười đùa bên trong.

- Anh này kì quá hà~~.

- Thôi nào cục cưng.

Giọng đầu của ả nào đó nũng nịu nhìn gớm chết. Giọng thứ hai của ông ta.

Anh nhếch nhếch môi, tay gõ cửa. Tiếng của ông ta truyền ra:

- Vào đi.

Mở cửa bước vào, anh nhìn thấy ông ta ôm hai cô nóng bỏng hai bên, tay không an phận sờ mó, lướt trên người hai ả.

Một thân không hoàn chỉnh, áo hở nút, sọc sệch, ông ta thật ghê tởm và háo sắc.

Ông ta thấy anh bước vào, miệng mở nói:

- Tổng Liệt Dật, hoan nghênh anh tới.

Ông ta cười trào phúng.

Anh cười nhưng không cười nhìn ông ta, ngồi xuống, lông mày nâng cao, chậm chạp nói:

- Ông Thomas, ông khách khí rồi.

Chân anh chéo qua một bên, tay vẫn đút vào túi quần như bậc đế vương. Minh Trí vẫn đứng sau lưng anh, anh mắt loé sáng.

Thomas cười rộ lên rồi nhìn ả kẻ bên, vuốt người ả nói:

- Em rót rượu cho Liệt Thiếu Gia đi.

Cô ta nhìn anh thẹn thùng, thân ảnh đứng dậy, ổng ẹo dụ hoặc anh như con rắn. Tay cầm chai rượu Vodka, rót vào ly Flute*, ngồi cạnh anh, đưa ly

rượu, giọng mềm mại nói:

- Liệt Thiếu Gia, mời dùng.

Ả cố ý xích lại gần anh, ả không tin người đàn ông này không muốn ả. Anh tỏ ra chán ghét, đẩy cô ta té xuống đất, búng tay vs Minh Trí.

Minh Trí hiểu ý, đưa cho anh cái khăn tay. Anh cầm lấy, lau lau tay rồi quăng sang một bên.

Cô ta ở dưới nước mắt lã chã, giả vờ điềm đằm đáng yêu. Ông ta thấy vậy cười cười không tỏ vẻ tức giận. Ông ta đều nói:

- Đúng như lời đồn, Liệt Thiếu Gia chán ghét phụ nữ.

Anh cũng không trả lời, bảo Minh Trí rót ly khác. Anh cầm ly lên, nhắm nháp môi, tay lắc lắc ly rượu, hạnh động tao nhã.

Trong khi anh và ông ta đang trò chuyện. Hi Tuyết đang núp ở góc tối gần phòng ông ta và Hạ Tâm đang ở sân thượng toà nhà đối diện đang nhắm súng bắn tia và một bên là máy tính.

Phòng ông ta có một cái cửa sổ ngay tầm cửa Hạ Tâm nên có thể dễ dàng triệt ông ta. Cô đang núp, một bên tai có một cái tai nghe. Cô nói vào tai nghe với Hạ Tâm:

- Petty (Tên lm nhiệm vụ của Hạ Tâm), tình hình bên đó thế nào?

Cô hỏi Hạ Tâm về tình hình trong phòng ông ta.

Hạ Tâm cũng đeo tai nghe, nói vs cô:

- Chị Angel, không có vấn đề gì, hai người họ đang trò chuyện.

Cô ' ùm ' một cái, ánh mắt sắc bén nói:

- Đợi đến thời cơ, giết ông ta.

- Vâng, em đã rõ.

Hạ Tâm khẳng định nói vs cô. Hạ Tâm là một tay súng nhắm bắn tia giỏi, nhiều tổ chức luôn muốn cô về bang mình nhưng Hạ Tâm vẫn là trung thành vs cô.

Trong phòng, anh nhìn ông ta, vào thẳng vấn đề chính đến đây.

- Ông Thomas, tôi tới đây là có việc với ngài.

Anh lấy tay khẽ vuốt vuốt mày ngài, ánh mắt xám khói vụt qua tia sắc bén.

- Liệt Thiếu Gia cứ nói.

Ông ta lấy một điếu thuốc lá, nhìn cô ả kẻ bên. Cô ta bật hột quẹt, đốt cho ông ta. Ông ta hút một cái rồi thả khói ra. Nhìn lập lò, mờ ảo.

Anh lạnh lùng, môi mỏng phun ra năm chữ:

- Trả lại số hàng đó.

Ánh mắt Liệt Dật sâu thẳm nhưng trong ánh mắt đó như có một luồng sóng mạnh.

Ông ta chả ngạc nhiên, miệng phát ra tiếng " Cát, cát " cong lưỡi như kêu chó hai cái. Nhưống mày nói:

- nếu tôi nói không thì sao?

Minh Trí nghe được, móc súng chìa vào ông ta. Ông ta cười cười, nói:

- Đừng manh động chứ.

Anh nhìn thấy Minh Trí giờ súng, nhắc nhở Minh Trí đang sau lưng:

- Minh Trí, thu súng.

Minh Trí mặt không phục nhưng cũng phải thu súng lại vì đó là mệnh lệnh của lão đại, không được làm trái.

Anh dựa vào Sofa, vuốt môi mềm nói với ông ta:

- Tôi khuyên ông nên trả lại số vũ khí đó, bằng không...

Anh dừng một lát rồi nói tiếp:

- Sẽ chẳng có kết cuộc tốt hơn đâu.

Ông ta cười to, ánh mắt xảo trá, thô tục nói:

- Hahaha, con mẹ nó, mày là một đứa miệng còn hôi sữa mà dám uy hiếp tao? Tao nói cho mày biết, tao sẽ không trả.

Ông ta lộ bản chất thật, con người thô tục, gian xảo nhìn mà buồn nôn. Anh lạnh lùng như tảng băng, vẫn ngồi một chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyển Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Liệt Dật tức giận .

Miệng còn hôi sữa?

Hừ, ông ta sai rồi, miệng còn hôi sữa là ông đó, chuẩn bị chết mà còn ra vẻ, đồ ngu.

Tay ông ta lên lên móc ra khẩu súng khi anh ko để ý.

Hạ Tâm nhìn qua súng nhắm, cái laptop đang nghe lén hai người đang nói chuyện. Thấy hạnh động ông ta, vội vàng nói với Hi Tuyết:

- Angel, Petty đang gọi, Petty gọi.

Cô bên kia nghe được giọng Hạ Tâm lo lắng, nhủu mày đẹp nói:

- Petty, có chuyện gì?

Hạ Tâm lo lắng, tức thì nói với cô:

- Chị Angel, ông ta muốn động thủ vs Liệt Thiếu Gia.

Cô nghe Hạ Tâm nói xong, khuôn mặt xinh đẹp trở nên u ám. Muốn động thủ vs người đàn ông của cô? Hừ, mơ tưởng.

Cô trầm giọng, khát máu nói vs Hạ Tâm:

- Thời cơ tới, bắn vào cổ ông ta. Lính của ông ta chắc chắn sẽ biết nên tìm cách chạy thoát, chị sẽ đem đầu ông ta về tổ chức. Nhớ, em phải cẩn thận, Petty.

Cô chỉ dẫn cho Hạ Tâm, lời nói có vài phần lo lắng. Hạ Tâm cảm động, cười hi hi nói vs cô:

- Em biết rồi, em sẽ cẩn thận.

Cô ' Ừm ' một cái cho có lệ.

Trong phòng của ông ta, Liệt Dật vẫn ngồi im một chỗ nên không biết chuẩn bị xảy ra chuyện này.

Thomas rút súng ra, đứng dậy gõ cây súng ngay tâm anh. Minh Trí phản ứng không kịp, chỉ la lên một tiếng:

- Lão Đại, cẩn thận.

Anh cũng giống như Minh Trí đều phản ứng không kịp chỉ biết mắng một câu thầm trong lòng.

Ông ta chuẩn bị nổ súng thì...

- Pằng.

Một cái gì đó xoẹt qua, trúng vào ngay cổ ông ta. Ông ta há hốc mồm, từ từ khụy xuống dưới. Chết mà không nhắm mắt.

Anh ngạc nhiên, xoay về phía cửa sổ, nhìn chăm chăm vào sân thượng đang có bóng người đen chạy đi rồi biến mất.

Là ai đã làm? tay súng tia này chắc rất cao, nhắm trúng điểm đoạt mệnh của ông ta.

Bản thân ông ta nhiều kẻ thù, chắc đây là một trong số kẻ thù của ông ta.

Tiếng la hét của mấy ả nữ nhân hét chói tai, anh đang trong trạng thái suy nghĩ thì ai đã đập cửa ra.

Người bước vào chính là cô. Cô phải che giấu thân phận, làm bộ như không quen biết anh.

- Đứng yên.

Cô trầm giọng để anh không nghe thấy giọng của cô, tay cầm cây súng lục, chia thẳng vào anh.

Minh Trí cũng giơ súng lên chia thẳng vào người cô, ánh mắt quan sát sắc bén. Anh nhìn vào cô, ánh mắt nghi ngờ.

Cô nhìn thấy ánh mắt nghi hoặc xăm soi của hai người, bình tĩnh lạnh lùng lên tiếng:

- Ông ta là của tôi, hai người đừng hòng đem ông ta đi.

Anh nhìn cô, nhướn mày cao, lạnh nhạt nói:

- Được.

Anh quay nửa đầu nhìn Minh Trí, Minh Trí lập tức hiểu, bỏ cây súng vào trong túi áo trong.

Cô cũng hạ súng xuống, chạy vội vàng lướt qua hai người, cô không muốn bị anh phát hiện.

Khi cô lướt qua, anh lại nghe mùi hoa Lanvender trên người cô, trên đầu lập tức hiện ra ý nghĩ.

Chính là em! Hi Tuyết.

Mùi hương quen thuộc này không ai có, chỉ duy nhất là cô.

Ánh mắt xăm khói hiện rõ vẻ u ám. Tại sao em lại ở đây? Anh không nói hai lời lập tức đi lại cầm cổ tay cô kéo lên.

Cổ tay mảnh khảnh này, là cô.

Cô thấy anh cầm cổ tay mình, lập tức dâng ra, sức mạnh của anh quá lớn, anh càng nắm chặt làm tay cô đau. Cô lạnh lùng thốt lên:

- Buông ra.

Anh vẫn không nghe, kéo cô vào lòng mình, ôm chặt lấy cô khi cô đang dẫy dựa, cúi thấp đầu, thì thầm vào tay cô:

- Tuyết.

Đôi môi mỏng phun hơi thở nóng rực vào tay cô làm cho vành tay cô đỏ bừng. Chết tiệt lại bị anh phát hiện.

Cô thầm trong lòng, vội vàng đẩy anh ra, dùng giọng lạnh lẽo:

- Anh nhầm người rồi, tôi không phải là Tuyết gì đó của anh.

Cô nhú mày lại, dưới lớp khẩu trang, cô cắn cắn môi đỏ mọng.

Minh Trí nghe cô nói, ánh mắt ngạc nhiên, ánh mắt của lão đại không bao giờ sai, anh tin điều đó.

Anh nhếch môi, vẫn tiếng lại chỗ cô, đẩy cầm cô đối diện vs khuôn mặt tà mị của anh, nhìn vào đôi mắt tím huyền của cô, giọng trầm thấp hỏi:

- Em chắc chứ?

- Chắc.

Cô khẳng định lên tiếng, mặc dù cô lừa anh, cô ko muốn nhưng vì nhiệm vụ, đành nói dối.

Phượng mâu của anh híp lại, hơi thở nguy hiểm, tay như con gió giật phăng khẩu trang ra.

Khuôn mặt khuyh thành lộ ra, cô tròn tròn mắt, không thể nào. Anh nắm cầm mảnh khảnh của cô, tàn khốc nói:

- Em lừa tôi.

Trong giọng có vài phần tức giận. Phải, anh tức giận, giận vì cô mạo hiểm như thế? Tại sao không biết nghĩ cho bản thân chứ?

Không để cô trả lời, anh cầm tay cô kéo đi ra khỏi cửa, không quên nói vs Minh Trí:

- Cậu đem ông ta về bang, gọi cho một số người trong bang đem ông ta về.

- Vâng.

Minh trí chờ người này giờ mới lên tiếng, anh chưa thấy lão đại tức giận như thế này, lão đại thực sự đã yêu Hi Tuyết tiểu thư.

Anh nắm chặt cổ tay cô, lôi đi. Anh đi đường tắc tránh ko ai thấy. Đi về chiếc Lambor đen, lấy chìa khoá nháy xe.

Mở cửa xe ra, đẩy cô vào trong xe, ngồi vào ghế phụ, đóng cửa cái ' Rầm ' thật mạnh. Cô bủi môi, xem ra, anh thực sự đã tức giận.

Anh mở cửa xe kia, ngồi vào ghế lái, chưa kịp cài dây an toàn thì nổ máy, chạy nhanh với tốc độ gió.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyển Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Lần sau em đừng mạo hiểm như thế nữa , cầu xin em .

Chiếc Lambor chạy băng băng trên con đường, vút nhanh như ngọn gió. Trong xe, bầu không khí im lặng và u ám chết người.

Không ai nói một lời, Hi Tuyết không chịu nổi bầu không khí này, bèn lên tiếng trước:

- Dật, anh...

Cô chưa kịp nói xong thì anh đã cắt lời của cô, giọng như băng huyết Bắc Cực:

- Im miệng. Tuyết, về nhà coi tôi tôi trừng trị em thế nào? Hừ.

Ánh mắt tập trung lái xe, khuôn mặt lạnh lùng, tức giận vài phần. Tay nắm chặt vô lăng, hừ lạnh một cái, cắn răng chịu đựng.

Cô thấy tình hình không ổn đành ngậm miệng, không nói nữa. Ánh mắt tím mị nhìn anh một lúc rồi dời ra ngoài cửa sổ.

Bây giờ anh như một ác ma.

Dừng xe trước dinh thự Trạch Viên, bóp kèn. Bảo vệ phát hiện là xe của Đại thiếu gia, cửa cổng to lớn tự động mở ra.

Anh chạy xe vào, dừng trước vòi phun nước trước dinh thự. Mở cửa xuống xe.

Cô thấy anh xuống xe, cô cũng xuống. Vừa đặt chân xuống đất, đầu lú ra thì anh đã bước tới kéo cô ra rồi vác cô lên bờ vai vững chắc đi vào trong nhà.

- Thả em xuống, Dật.

Cô vùng vẫy, dẫy dụa. Tay đằng sau đâm vào lưng anh, nhưng nó không là gì vs anh, chỉ là gãi ngứa mà thôi.

Anh bước vào trong nhà, bà quản gia đi ra, cung kính chào:

- Đại Thiếu Gia mới về, Đại Thiếu Phu Nhân mới về.

Người hầu đã về hết, chỉ còn quản gia ra đứng. Cách xưng hô này là do anh dặn dò bọn họ. Anh gật đầu, về mặt ko cảm xúc, lạnh nhạt nói:

- Không việc gì, bà đi ngủ đi.

Anh ôm cô đi thẳng lên lầu, cô vẫn còn lo ngại.

- Dật, thả em ra đi mà.

Anh thấy cô không chịu im lặng, đánh vào cái mông đang vênh lên nhô hẳn của cô hai cái " Bốp, Bốp ".

Cô kêu đau một tiếng. Anh hừ lạnh, lạnh lùng nói:

- Em cũng biết đau sao?

Cô nhủ mày, cô là con người chứ có phải là trâu bò đâu, sao mà không biết đau cơ chứ? Hừ.

Anh ôm cô về phòng mình, mở cửa phòng, ôm cô vào ko quên khép lại, bấm chốt khoá rồi quăng cô lên giường.

- Á.

Cô rên rỉ một tiếng, thật là! Cái người đàn ông ác ma này. Lưng cũng sắp gãy rồi này.

Anh leo lên giường rồi đè lên người cô, anh thật nặng, cô cố đẩy anh ra:

- Dậy, anh đi ra. Thật nặng.

Anh không nghe, kéo hai tay cô để lên đầu giường, một tay giữ chặt, ở dưới kẹp hai chân cô ko cho dấy dựa. Anh kề sát mặt mình vào mặt cô, rồi đặt đôi môi mỏng của mình lên môi hồng mọng của cô.

Anh hôn thật mãnh liệt, như con thú đói khát qua ngày. Cô ' Ừm ừm ' vài tiếng, bắt giác mờ miêng ra. Anh thừa cơ hội, tiêng dị vật vào miệng cô.

Anh quết hết răng của cô, khao khát mật ngọt. Lưỡi anh quấn lấy lưỡi cô, hút hết mật trong khoang miệng cô.

Cô như thuốc độc của anh và cũng là thuốc giải độc.

Khuôn mặt quyến rũ và thân hình nóng bỏng, xinh đẹp này làm bên dưới của anh rục rịch. Khi thấy cô sắp ko thở được mới bỏ ra.

Sợi dây bạc kéo giãn ra rồi biến mất. Cô thở hồng hộc, khuôn mặt ửng hồng như đang thẹn thùng xấu hổ.

Anh nhìn cô, dục vọng bao năm ẩn giấu bỗng chốc trỗi dậy. Tay vuốt ve khuôn mặt ửng hồng của cô, nhu tình dịu dàng kêu tên cô:

- Tuyết.

Cô nhìn anh, ánh mắt to tròn tím huyền diệu hoặc nhìn thẳng vào anh. Lông mi dài cong vút run run như cánh bướm.

Anh đang chìm đắm trong dục vọng thì bỗng bừng tỉnh dậy. Không, anh không thể chiếm lấy cô.

Anh nhìn cô hồi lâu rồi đưa khuôn mặt điêu khắc của mình vào hõm vai cô, ôm cô thật chặt nói:

- Tuyết, lần sau em đừng mạo hiểm như vậy. Em không lo nhưng tôi rất lo cho em. Cầu xin em, đừng như vậy nữa, Tuyết.

Anh ôm chặt cô như sợ cô rời khỏi anh, hít mùi hương Lanvender của cô, tâm anh ổn định và dễ chịu.

Mấy chốc anh chìm vào giấc ngủ, hôm nay anh mới được ngủ.

Anh ko về nhà thường xuyên kể cả buổi trưa hay buổi tối. Sáng, anh phải đi tới công ty. Tối, anh phải quản lí bang, cuộc sống như về đêm.

Nếu ngủ, cứ buổi tối ngủ một chút lại giật mình ngồi dậy, miệng lẩm bẩm cái gì đó.

Nhưng bây giờ có cô bên cạnh, anh có thể ôm ôn hương nhuyễn ngọc vào trong lòng.

Cô nhìn anh ko nhúc nhích, nhìn xuống thấy anh nhắm mắt ngủ, cô cười lộ ra lúm đồng tiền.

Đẩy anh ra về phía kế bên nhưng ko đc, anh ôm cô quá chặt vs lại anh rất nặng, cô không đẩy đc. Thôi kệ vậy.

Cô nhìn anh, ánh mắt to tròn tán thưởng. Lông mi thật dài và cong a, cái mũi cao vút, môi mỏng nga. Cô vuốt ve khuôn mặt anh, từ con mắt tới cái mũi rồi cái miệng.

Bỗng một bàn tay nắm lấy tay đang làm loạn của cô, anh nhắm mắt nhưng giọng lại tà mị lên tiếng:

- Em muốn quyến rũ tôi?

Anh chui ra từ cổ cô, nằm sang một bên khoảng trống cái giường. Khuôn mặt cô đỏ bừng, mác cỡ.

Cô thấy nóng nên cởi cái áo khoác và cái nón ra, giày cũng cởi ra, làn da trắng nõn lộ ra giữa đêm tối. Cô vs lấy cái đồ mát lạnh, mở lên rồi nằm xuống.

Anh xoay người ôm chầm cô, hôn vào trán cô, dịu dàng nói:

- Ngủ đi.

Cô gật đầu rồi rút vào lòng anh, anh mỉm cười, ôm cô vào lòng.

Dưới ánh trăng, hai người, một tuần tú, một xinh đẹp đang ôm nhau.

Đêm nay thật đẹp!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Nữ vương của hoa Bỉ Ngạn .

Sớm hôm sau, ánh nắng chiếu vào cửa rơi vào cô gái xinh đẹp trên giường. Cô như một thiên sứ động lòng người.

Giai nhân, mỹ lệ.

Mi cong veo khẽ run run tỉnh mở ra, cặp mắt tím huyền đập vào mặt. Đôi tay trắng nõn sờ chỗ nằm kế bên, còn hơi ấm.

Chắc anh chưa dậy lâu cho lắm.

Cô ngồi dậy, vươn vai rồi bước đi về phía tủ đồ. Lấy một cái váy rồi bước vào nhà tắm. 15' sau, cô bước ra khỏi phòng tắm.

Bước xuống cầu thang, thấy Liệt Dật ngồi ngay bàn ăn vừa đọc báo vừa uống Một ly rượu. Miệng mỉm cười ngọt ngào.

Khi cô bước xuống, Kim quản gia và người hầu ai cũng nhìn cô chăm chăm. Cô khẽ nhún mày, mặt cô có dính gì sao?

Cô mang một cái váy 2 dây màu trắng tới đùi nhìn thoạt rất xinh đẹp và thiếu nữ lộ ra cái cổ mảnh mai và xương quai xanh quyến rũ.

Giữa ngực còn hở một đường ranh nhỏ.

Tóc dài xoắn đuôi màu tím sữa cột thấp ngay cổ. Mái tóc tím chia 3/7 có mấy cọng dư nhìn rất giỏi giang a.

Cái đùi thẳng tắp ko tí vết bước dừng lại trên cầu thang đi xuống, đôi mắt đang nhìn mọi người, môi thì vênh lên.

Anh nghe tiếng bước chân thì bỏ tờ báo xuống ngược lên nhìn cô. Người phụ nữ của anh thật xinh đẹp! Ánh mắt ánh lên sự tán thưởng.

- Tới đây.

Giọng nói trầm thấp quyến rũ của anh vang lên nói với cô. Lúc đó mọi người mới hoảng hồn lại, hàng loạt người lập tức cúi chào:

- Đại Thiếu Phu Nhân.

Cô gật đầu rồi bước về phía anh. Bước vào phòng ăn, cô thəm kêu lên một tiếng, wow!

Phòng ăn rộng rãi, sang trọng, không tẻ. Nhưng, cái bàn dài dành cho 12 người rất đẹp a. Có đèn chùm pha lê, ly uống rượu rất nhiều còn có chén đĩa bằng dát vàng. Đúng là!

Người giàu nhất thành đô có khác!

Cô vừa tới chỗ anh thì anh dang tay rắn chắc của mình ôm cô vào lòng. Cô ngồi xéo qua một bên, lưng cô dựa về phía tay trái của anh.

Cầm anh để lên đầu vai gầy của cô, hít mùi hương hoa oải hương của cô, thật dễ chịu.

Bỗng anh nhìn dưới bả vai, anh ngạc nhiên. Một đoá mận đà la màu đỏ đang xoè ra. Anh đưa tay sờ hình xăm, ánh mắt xám khói nhìn kì cang.

Cô biết anh đang vuốt ve hình xăm, mỉm cười nói với anh:

- Anh có muốn biết tại sao em có hình xăm này?

Anh nhìn cô rồi nhìn đoá hoa, suy nghĩ hồi lát rồi " Ừm " một tiếng. Anh muốn biết tất cả về chuyện của cô. Mối anh đào từ từ bắt đầu kể:

- Khi được chủ thượng của tổ chức Queen Madana - T huyền luyện em làm sát thủ thì đã đưa tổ chức cho em làm chủ và ông thì bế quan.

- Queen Madana - T có nghĩa là Nữ Vương hoa bỉ ngạn vì Madana - T là kết hợp giữa hoa bỉ ngạn đỏ là em, Manjusaka. Hạ Tâm là bỉ ngạn trắng, Mandarava và còn một người nữa đó chính là... Aretha, bỉ ngạn vàng, Manazana (ghi bậy). Còn T là Three, là ba người.

- Bọn em là ba người đứng đầu tổ chức.

Cô nói xong thì im lặng, anh cũng im lặng. Một hồi sau, anh lên tiếng:

- Vậy còn Queen Black Rose?

Cô nghe anh hỏi vậy liền gián tiếp nói luôn cho anh biết.

- Một biệt danh che mắt mọi người.

Anh trầm nghĩ, thì ra cô là chủ tổ chức Queen Madana, người mà anh tìm kiếm bấy lâu nay.

Anh chỉ nghe ít về Madana, nghe nói có ba người đầu tổ chức, xinh đẹp, quyến rũ và huyền bí. Nhưng huyền bí nhất là cô gái đứng đầu, Manjusaka.

Cô luôn thần bí, nguy hiểm như vậy khó ai có thể nắm bắt. Cô bây giờ đang ngồi trên đùi anh, người mà anh yêu là cô đây.

Bỗng nhiên một ý nghĩ vụt qua đầu, anh lo lắng vừa nhìn cô vừa tay vuốt cái hình xăm, trầm giọng lãnh khốc hỏi:

- Tuyệt, nếu em là người đứng đầu tổ chức vậy thì sẽ nguy hiểm. Có nhiều kẻ sẵn đón em và giết em.

Anh thật không muốn cô bị thương, cô bị thương lòng anh như nhói lên từng đợt. Thấy anh lo lắng, cô an ủi anh, dịu dàng nói:

- Không sao, bây giờ em đang giao tổ chức cho Aretha, em chưa muốn lộ diện. Nếu muốn, em sẽ đợi thời cơ thích hợp.

Ánh mắt tím huyền ánh lên tia tàn ác rồi thu lại như chưa từng xảy ra. Quay sang anh đang còn trầm tư, cô nũng nịu nói:

- Dật, em đói bụng.

Anh nghe xong thì giật mình thoát khỏi trầm tư, vuốt mái tóc cô, quay sang gọi Kim quản gia:

- Kim quản gia, mang thức ăn lên.

Bà ấy gạt đầu, vỗ vỗ tay thì một đám người bụng đồ ăn vào. Cô vẫn ngồi trong lòng anh thấy ngượng, muốn đứng dậy liền bị anh kéo xuống, hơi thở nóng bỏng của anh phả vào má, dịu dàng nói:

- Bảo bối, ngồi im.

Cô gượng gạo, xấu hổ nói với anh:

- Anh... Em ngồi vậy sao em ăn?

Cô biu môi, người đàn ông biến thái xấu xa này. Bỗng anh nói một câu làm cô muốn tìm cái lỗ chui vào.

- Bảo bối, anh đút cho em.

Người đàn ông không biết xấu hổ. Cô xụ mặt. Anh thấy hành động này của cô không khỏi mỉm cười to, thật đáng yêu.

Người hầu lần quản gia há hốc mồm, chưa thấy Thiếu gia cười đẹp như vậy là nhờ Thiếu Phu Nhân.

Hai người thật xứng đôi. Ko lm phiền, mọi người đi ra hết chừa ko gian lãng mạn cho hai người.

Hôn lên chiếc má thơm thơm của cô, anh mãn nguyện. Thấy anh cười, cô cười ngất ngây, hôn lên đôi môi mỏng của anh như chuồn chuồn lướt qua, ngọt ngào nói:

- Anh cười lên trông rất đẹp .

Anh nghe cô nói vậy thì cười nhẹ, tay trái thò vào trong váy cô, vuốt ve tấm lưng trắng mịn của cô. Cô thấy anh sợ soạn lưng tung, mặt đỏ bừng nói:

- Nè, anh... Anh đừng như vậy.

Anh cười gian xảo, tiếp tục trêu chọc cô, anh thích đáng về thẹn thùng của cô khi mắc cỡ nhưng anh thích nụ cười của cô hơn. Đưa tay, chọt lét vào hông cô.

Cô vì quá nhột nên cười thật to, nụ cười của cô lộ ra hai nắm đồng tiền lm anh xao động. Tay cứ chọt vào hông làm cô không sao nhịn cười.

Căn phòng bỗng chốc có tiếng cười tràn đầy của anh, của cô. cả anh và cô, hai người cười vs nhau như gia đình.

- Anh sẽ bảo vệ em

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Trừ cô ra , những phụ nữ khác đều ghê tởm .

ăn xong, anh và cô bước ra khỏi phòng ăn tiến tới phòng khách. bàn tay trắng nõn chỉnh sửa cổ áo cho anh, anh đứng nhìn cô cười sùng sục.

- Xong rồi.

cô dịu dàng nói với anh, ánh mắt toát lên vẻ tình cảm. anh cười nhẹ, nắm lấy bàn tay cô, trán kề trán, ngọt ngào nói:

- Anh sẽ về sớm, hôm nay là ngày sinh nhật con gái của Kim Thị, anh sẽ dẫn em đi.

cung chiều hôn lên môi cô một cái, ánh mắt vẫn thâm tình. Cô do dự rồi gật đầu một cái, mặc dù không thích đi những buổi tiệc nhưng vì anh nên cô phải đi.

tay phải của anh luồn qua eo cô, vỗ vỗ hai cái rồi bước đi về phía trước. cô đứng đó đợi bóng anh dần dần mờ rồi sải bước lên phòng.

anh bước xuống gara lấy chiếc Hennessey Venom GT màu đen ngồi vào. anh cũng giống như Hạ Tâm, rất thích siêu tảm xe khủng. Nhưng của Hạ Tâm là Mô-Tô, của anh là xe hơi.

ngồi vào trong xe, anh nổ máy rồi cho xe chạy đi. Bảo vệ ấn nút mở cửa cổng tự động, xe anh nhanh chóng chạy ra nhanh như chớp.

khi đang chạy xe, chiếc Iphone 7 plus bỗng reo lên. Lấy cục tai nghe hình chữ nhật đeo vào tai, mắt tập trung vẫn nhìn về phía trước, giọng lạnh lùng nói:

- Alo.

Đầu dây bên kia không biết nói gì đó thì anh mới lạnh lùng nói tiếp:

- 15'p sau tôi sẽ tới.

Chạm vào cái tai nghe một cái, tốc độ chạy còn nhanh hơn lúc nãy. Đúng 15'p sau, chiếc xe đua đã dừng trước công ty mang tên Tổng Dương.

Minh Trí đã đứng ngay công ty từ lúc nào, anh bước xuống, Minh Trí liền cúi người chào. Anh đưa chìa khóa xe cho Minh Trí rồi bước đi vào công ty.

anh không thích ai đụng vào xe của mình nhưng trừ Hi Tuyết cô và Minh Trí là ngoại lệ. Minh Trí thân thể làm gì cũng nhanh nên không biết từ khi nào đã sánh vai với anh.

Bước vào, quỳ tiếp tân ai ai cũng đỏ mặt. Người thì đánh phấn cả kí, son đỏ hoe để được anh chú ý để leo lên vị trí Tổng Giám Đốc Phu Nhân.

Nhưng họ đâu biết, anh ghét nhất là loại phụ nữ đánh phấn đầy mặt, dầu thơm đầy người. Bước nhanh về phía thang máy chuyên dùng của tổng giám đốc, bước vào rồi bấm số cuối cùng cũng là tầng cao nhất.

" Ting " một cái, thang máy mở ra. Anh sải bước về phía phòng tổng giám đốc thì có một cô thư kí ăn mặc hở hang, lộ cả bộ ngực D ra, giọng điệu nũng nịu trong nỗi da gà:

- Tổng giám đốc.

Anh không thèm nhìn cô ta một cái, cứ bước vào trong phòng để cô ta tức giận dậm chân. Cô ta không tin, Phùng Nhã Lệ cô ta không tin anh không bị cô ta quyến rũ.

Ngồi vào ghế mềm mại, trước tiên anh nhìn Minh Trí, giọng trầm ấm lên tiếng nói:

- Minh Trí, cậu đi bảo mọi người 5'p sau, họp.

Đan tay vào nhau để trên bàn, dáng vẻ anh tuấn khiến bao cô nàng không kiềm lòng được. Minh Trí " Vâng " một cái, sải bước ra ngoài.

Hôm nay anh mặc bộ Vest Armani màu đen, anh thích màu tối, không thích màu sáng cho lắm. Màu đen càng hiện lên sự lãnh khốc, tà mị. Tai còn đặc biệt đeo chiếc khuyên tai màu đen.

Mái tóc bạch kim vuốt keo chia làm 3/7, tuấn mĩ. Phờng mầu xám khói như nước lã, âm trầm và mê hoặc. Dáng người cao ráo, tuấn tú. Môi mỏng huyền bí, hơi thở vô tình.

Bỗng cửa phòng đẩy ra, bước vào là cô ả thư kí, thân ông ọo tiếng về phía anh. Giọng chảy nước lên tiếng:

- Tổng giám đốc a, ngài hãy xem qua họp đồng của công ty này.

Ngồi lên bàn làm việc của anh, thân hình như con rắn uyển chuyển làm lộ cái chân của ả khiến tụi đàn ông mê đắm. Nhưng với anh thì không.

Anh không nhìn vào ả ta, tiếp tục cúi đầu làm việc, giọng lãnh lùng nói:

- Để đó rồi cô ra ngoài.

Miệng thì nói nhưng tay vẫn cứ làm việc, thậm chí còn không nhìn cô ta một cái, phụ nữ đối với anh là gì cơ chứ, ngoại trừ cô ra, những phụ nữ này anh đều chán ghét.

Cô ta vẻ mặt không cam lòng, lần này cô ta phải tiếp cận anh để leo lên vị trí Tổng giám đốc phụ nhân. Leo xuống bàn rồi đi vòng qua bàn.

Đứng trước người anh, tay cô ta vuốt ve bả vai cường tráng của anh, ép ngực cup D vào vai anh, chà xát nũng nịu nói:

- Dật a, chúng ta có thể....

Ánh mắt Phùng Nhã Lệ tỏ vẻ ham muốn thềm thuồng, người đàn ông độc thân hoàng kim này vô số phụ nữ ước ao, ai mà không muốn chứ.

Không để cô ta nói xong, mặt anh u ám đen tối, dừng hành động làm việc lại, giọng trầm thấp lãnh khốc nói:

- Đi ra ngoài, đừng để tôi nhắc lần thứ hai.

Cô ta vẫn không để tâm, cởi nút áo ra lộ một rãnh mê người, môi đỏ chót kề gần mặt anh, thờ gấp nói:

- Dật, em muốn ~~~

Tay kia của cô ta vuốt ve bên ngực anh, muốn thò vào trong. Lần này đã tới giới hạn của anh, đứng dậy đẩy cô ta ra. Cô ta té xuống đất, miệng la "A" một tiếng.

Đúng lúc Minh Trí trở về, nghe tiếng cô thư kí khi nãy la bèn kêu thầm không xong rồi. Tung cửa phòng chạy vào, thấy cô ta nằm dưới đất, anh mặt hầm hầm nhìn cô ta.

Liệt Dật liếc về phía Minh Trí, giọng tàn ác vang lên:

- Minh Trí, đem cô ta vào Bar làm gái điếm.

Minh Trí gật đầu, cầm điện thoại lên kêu bảo vệ. Một phút sau bảo vệ tới, lôi cô ta đi nhưng không quên chào anh một cái.

Cô ta miệng cứ vang cầu anh, cô ta ko muốn làm gái, nhưng anh vẫn không nghe.

Nghe mùi nước hoa nồng nặc trên thân thể mình, anh thầm khinh bỉ. Cởi chiếc áo Vest ra quăng vào Minh Trí, giọng vẫn lạnh lùng:

- Lấy cái áo khác.

Nói xong thì về ghế ngồi, không quên trước khi Minh Trí đi nói thêm một câu:

- Ai tuyển cô ta vào thì sa thải người đó đi.

Minh Trí "Vâng" một tiếng, bóng dáng tiêu soái bước ra khỏi cửa.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Kêu Ông Xã đi .

Khi Minh Trí mặc áo khoác cho anh xong rồi đứng một bên. Anh ngồi xuống vị trí của mình, mặt lạnh lùng, tay vẫn đang làm việc.

Bỗng điện thoại reo lên xóa tan bầu không khí im lặng, anh vội tay đến chiếc điện thoại, tay kia vẫn đang làm việc, mi tâm nhíu lại có vẻ khó chịu.

Nhưng khi mắt chạm vào màn hình thì mi tâm giãn ra, khuôn mặt lạnh giờ bỗng nhiên dịu dàng, miệng nhếch lên một bên.

Hai chữ " Báo Bối " in trên màn hình, bấm nút trượt qua rồi để lên tai, giọng nói cứng chiều vang lên:

- Sao vậy báo bối, hửm?

Ánh mắt vẫn dán vào tài liệu, không có ý định ngừng việc. Đầu dây bên kia là Hi Tuyết, cô bấu môi giọng buồn bực nói với anh:

- Dật, ở nhà thật chán.

Nghe giọng ẻ oải của đầu dây bên kia, anh nhếch môi cười, con mèo lười đáng yêu này, không chịu ở yên ở nhà mà.

- Vậy là em muốn ra ngoài?

Anh dịu dàng hỏi cô, nhưng vẫn cứ làm việc. Anh quá hiểu ý cô, muốn ra ngoài mà cứ làm bộ hoài. Cô nghe anh nói đúng ý mình, ánh mắt sáng lên như bóng đèn pha, đầu gật gật miệng thì nói:

- Đúng a, em muốn đi siêu thị.

Nghe cô nói xong tay anh dừng lại, bỏ bút xuống, ngả người dựa vào ghế, ánh mắt híp lại, hơi thở trầm giọng lên tiếng:

- Em đi với ai? Là trai hay gái?

Giọng bá đạo như tra hỏi khiến cô ón da gà. Cô nuốt nước miếng một cái, cái này... sao giống như tra hỏi tu binh dữ vậy.

- Là con gái.

Cô trả lời thật lòng, anh có cần nghiêm trọng như vậy?.. Cô sốt ruột, rốt cuộc là cho đi hay không, ở căn nhà to đùng như này thật là chán muốn chết.

Nghe xong câu trả lời mình " Mong Muốn ", khuôn mặt anh có vẻ hài lòng, tiếp tục làm việc của mình, giọng điệu ngọt ngào nói tiếp:

- Em đi đi nhưng phải về sớm, anh cho hai vệ sĩ đi theo bảo vệ em. Còn có một chiếc Lambor màu trắng mới mua cho em để trong gara.

Câu nói trước của anh làm cô mừng rỡ nhưng tới câu sau, thần hình cứng đờ. Vậy thì còn gì là tự do nữa. Cô không thích nên thử xin anh.

- Dật, không có vệ sĩ đi theo được không? Em không thoải mái.

- Vậy thì khỏi đi.

Mi tâm lại nhíu chặt, cô nhóc cứng đầu này tại sao không nghe lời chứ. Anh biết cô mặc dù là sát thủ nhưng anh không yên tâm cho lắm.

Cô chuyển đổi sắc mặt, vẻ hoảng hốt. Thật là hết cách vs anh, cô đành ngậm ngùi gật đầu nói:

- Được, cứ vệ sĩ đi.

Anh bỗng nảy ra một ý, cười gian nói tiếp:

- Ngoan, Kêu ông xã đi.

Anh lấy làm tiến tới, cô đỏ mặt, nhưng vì tự do nên phải chịu:

- Ông xã ~

Anh mỉm cười mãn nguyện rồi tắt máy. Anh không thể tưởng tượng về mặt tức giận của cô, thật đáng yêu. Đang chìm trong suy nghĩ thì Minh Trí đang coi đồng hồ rồi báo với anh:

- Tổng giám đốc, tới giờ họp rồi ạ.

Anh bỗng chốc quay về hiện đại, gật đầu một cái, đứng dậy, sai bước ra cửa, còn Minh Trí thì cầm tài liệu bước theo anh đi vào phòng họp.

Bên kia, đúng như anh suy nghĩ, cô đang tức giận. Vừa sai bước lên lầu vừa lẩm bẩm chửi anh: " Dật bá đạo, Dật keo kiệt,... Thay đồ trong phòng xong rồi bước xuống cầu thang.

Cô mặc một chiếc đầm ren nữ ngắn tay, cổ tròn và thiết kế hở vai màu trắng tôn lên làn da trắng nõn của cô. Phía dưới xoè ra nhìn như nàng công chúa

xinh đẹp.

Tóc dài xoả ra bồng bềnh tới eo uốn đuôi cong màu tím sữa và mái được chia 3/7. Khuôn mặt V nhìn trong quyền rũ.

Đôi mắt tím huyền lạnh lùng trong mê hoặc, động lòng người. Mũi cao thanh tú, môi đào chúm chím

Chân dài thẳng tắp không tí vết đi về phía trước. Tay mang thêm một túi xách hiệu Kate Spade nổi tiếng.

Dừng trước cửa dinh thự, có một tủ giày lớn. Cô đưa tay mở ra, toàn là giày hiệu của anh và cô. Một bên của anh còn một bên là của cô.

Cô lấy một đôi giày cao gót màu trắng 12cm bít mũi mang vào và tháo đôi dép bông trong nhà ra. Lúc này bà Kim quản gia đi về phía cô, cung kính nói với cô:

- Đại Thiếu Phu Nhân, cô đi đâu vậy?

Cô quay đầu nhìn bà quản gia, cười nhẹ nhàng rồi nói: - Con đi đây một chút. Đừng lo, con đã nói vs Dật rồi.

Bà Kim gật đầu " Vâng " một cái, cô thấy bà cứ cung kính như vậy thì tỏ ra e ngại. Cô vội nói:

- Bà đừng khách khí, chúng ta là người một nhà mà.

- Không được thưa Đại thiếu phu nhân, người làm đâu thể ngang hàng, đại thiếu gia sẽ mắng tôi.

Cô cũng cười trừ rồi vội vàng đi ra cửa, ko quên chào bà ấy một câu. Bà quản gia Kim rất hài lòng về cô, một cô gái xinh đẹp, không kiêu ngạo như thế thì ai mà chả thích.

Bà mong đại thiếu phu nhân có thể mang hạnh phúc đến cho đại thiếu gia.

Cô vừa đi vừa gọi cho Hạ Tâm, một lát sau bên đầu dây kia bắt máy:

- Alo, chị Tuyết Tuyết, em đang đứng trước cổng nè.

Cô ngược lên nhìn, Hạ Tâm đang ở trước cổng, tay kia nghe điện thoại tay thì vẫy vẫy. Cô cúp điện thoại, định đi ra ngoài kia thì có hai người mặc áo Vest đen chặn đường, nghiêng người chào:

- Đại thiếu phu nhân, đại thiếu gia kêu thuộc hạ bảo vệ cô.

Cô gật đầu, về mặt khôi phục lạnh lùng, sai bước đi về phía gara, lấy chiếc Lambor trắng anh mua cho cô. Trước khi leo lên, cô nói với hai vệ sĩ:

- Các anh lấy xe khác đi theo.

Nói rồi bước lên xe, bọn vệ sĩ lấy chiếc xe Cadillac màu đen chạy phía sau cô. Cô chạy ra thì bảo vệ mở cửa cho cô, chạy tới chỗ Hạ Tâm thì kêu Hạ Tâm leo lên rồi quay sang nói với bảo vệ:

- Dẫn chiếc Mô - Tô vào.

- Vâng, đại thiếu phu nhân.

Xe bắt đầu lạng bánh chạy đi, tốc độ vừa phải. Trong xe, Hạ Tâm khen ngợi nói:

- Chị Tuyết, người yêu của chị giàu thiệt. Nhìn cái nhà đã to mà bây giờ toàn xe đua, xe đắt không?

Hi Tuyết cười nhếch mép, tay đeo mắt kính đen vào, tập trung lái xe rồi nói vs Hạ Tâm:

- Em muốn biết là ai không?

Hạ Tâm gật đầu, ánh mắt mong chờ câu trả lời. Cô thấy ánh mắt của Hạ Tâm, cười cười rồi nói:

- Tổng Liệt Dật.

Môi đỏ mọng Phun ra ba chữ khiến Hạ Tâm cứng đờ, sau đó là ngạc nhiên, hét lớn:

- là... là Tổng Liệt Dật sao? Trùm xã hội đen khét tiếng?

Cô gật đầu trong khi Hạ Tâm vẫn còn sững sốt, bỗng đầu cô nảy ý, quay sang nói vs Hạ Tâm:

- Tâm, muốn tốc độ không?

Hạ Tâm lúc này hoàn hồn, miệng cười khúc khích nói:

- Muốn.

- Vậy thì..

Cô tăng tốc độ, chiếc xe bỏ xa chiếc Cadillac. Chiếc xe dưới cổ đuôi theo. Trên đường có hai chiếc chạy nhanh như sói.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Anh rất nhớ em .

Chiếc Lambor sang trọng dừng trước trung tâm thương mại, hai người mở cửa xe bước xuống.

Nhiều ánh mắt dồn vào phía cô và Hạ Tâm, nam thì mê mẩn nữ thì ghen tị. Phía sau, chiếc Adillac cũng dừng xuống, một người vệ sĩ xuống xe leo lên xe của cô rồi chạy xuống hầm xe.

Còn một số vệ sĩ đi theo cô. Đi vào trong, cô bước vào một cửa hàng dành cho đàn ông. Hai người nhân viên trước cửa cung kính chào:

- Chào hai tiểu thư.

Cô ko để ý bước vào trong rồi đi vào chỗ áo somi cho đàn ông. Đang lựa áo thì ngoài cửa nghe một giọng cô gái chanh chua nói:

- Có cái áo nào đẹp mang ra cho tôi hết, nhanh lên.

Cô xoay mặt qua thì thấy một cô gái ăn mặc hết sức thiếu vải, ngực lộ ra đường rãnh mê người, đầm đỏ bó sát cặp mông của cô ta.

Mặt cô ta cả kí son phấn trên mặt, không có chỗ nào là không có. Cô ngán ngẩm xoay đầu tiếp tục lựa áo, mặc kệ cô ta.

Cô ta nhìn thấy cô đáng người xinh đẹp thì tỏ ra chán ghét, cô ta nghĩ không ai đc đẹp hơn cô ta. Đáng người như cn rần ổng ẹo lại chỗ cô.

Cô thì làm sao không biết cô ta lại cơ chứ nhưng vẫn cứ giả bộ như không khí thôi. Như không may, cô và cô ta thấy một cái áo somi đen thì ưng ý.

Cô thì thấy đầu tiên nên định lấy thì cô ta đã lấy trước, cô hầm mặt, rõ ràng là cô ta cố ý. Cô lúc này lạnh lùng lên tiếng:

- Cái áo đó là của tôi.

Cô ta nghe xong thì tức giận, kêu ngạo trừng mắt nhìn cô, chua chát nói:

- Này, mày biết tao là ai không hả? tao là Kim Thụy Du, ba tao là chủ lớn của tập đoàn Kim Hào, mày dám dành đồ vs tao.

Cô hừ lạnh, thì ra cô ta là con gái của Kim thị gì đó mà anh nói, nhìn cô ta như làm gái vậy, ăn mặc hở hang nhìn mà ghê tởm.

Hạ Tâm bỗng nhiên ôm bụng cười lớn rồi khoanh tay nhếch mép nói:

- Nè, cô tiểu thư sao? Ha, mắc cười ghê, tôi tưởng cô làm gái đấy.

Hạ Tâm đánh giá từ trên người cô ta xuống, lắc đầu chê miệng, ánh mắt rõ vẻ khinh bỉ. Cô ta giẫm chân tức giận, trừng mắt nghiêng răng, quát:

- Nè con nhỏ kia, cô muốn chết hả?

Ả tức giận vung tay lên định đánh vào Hạ Tâm thì vệ sĩ ngăn tay ả lại, ả vùng vẩy giãy ra, miệng la oai oái.

- Chết tiệt, buông tao ra, mấy người dám đụng vào tôi sao? Tôi sẽ tống các người vào tù.

Vệ sĩ mặt nghiêm túc, cố nắm lấy tay ả, giọng lạnh băng nói:

- Tiểu thư, nếu cô còn đụng vào đại thiếu phu nhân, tôi sẽ không nương tay.

Cô ả về mặt ngạc nhiên nhưng cũng trở về khuôn mặt cao ngạo của mình, cô ta nghĩ dù cho cô là thiếu phu nhân gì đó cũng không bằng cha ả.

Và cô cũng không thể cao hơn một người... Tống Liệt Dật, người mà cô ta yêu quý.

Cô ta dùng sức dứt tay mình ra, được tự do, ả ta cầm giỏ xách của mình rồi xoay sang cô, lên giọng nói:

- Lần này tha cho mày, hứ.

Nói xong ả đi ra cửa shop, không khí trong shop bỗng chốc im lặng một hồi thì Hạ Tâm lên tiếng trước, giọng nói của vài phần chán nản:

- Haizz, chán quá, hôm nay gặp phải con mẹ bôi son trét phấn chó má gì vậy chứ? Xui xẻo.

Cô mím môi, cầm lấy cái áo soni đen tới quầy tính tiền, cô bán hàng cười đều cảm kích cô khi này đuổi được cô ả kia.

Mỗi lần cô ta vào cửa hàng này thì lên giọng nữ vương sai bảo, chửi này nọ. Ai cũng ghét cô ta nhưng vì muốn có tiền nên phải chiều lòng cô ta.

Nên hôm nay cô đuổi đc ả ta đi, mọi người trong đây cũng mừng đi phần nào. Cô bán hàng cười cười, nhẹ nhàng nhận lấy cái áo rồi hỏi cô:

- Cô có thẻ V.I.P không ạ?

Cô định nói không thì một tên vệ sĩ lấy thẻ bạch kim đưa ra cho cô bán hàng. Cô nhân viên sững sốt, đây ko phải là thẻ bạch kim chỉ có 2 người có thôi sao?

Người thứ nhất là Tần Viêm Tư - Viện trưởng bệnh viện Tần Sinh. Người thứ hai không ai khác đó là... Tống Liệt Dật - Người nắm quyền lực lớn nhất ở Đài Bắc.

Cô nhân viên vội cầm lấy thẻ, quét thẻ rồi đưa cho cô. Vệ sĩ cầm vỏ đồ rồi đi theo cô.

Hạ Tâm thấy cô không có ý định mua tiếp liền nhanh nhẹn nói:

- Chị Tuyết, không đi mua tiếp sao?

Cô lắc đầu chán nản, bĩu môi lười biếng:

- Không, chán. Muốn mua sao?

Hạ Tâm gật đầu, cô muốn đi mua mấy bộ, chứ mặc mấy đồ cũ hoài, ko đẹp chút nào. Cô cười cười, vỗ vỗ vai Hạ Tâm, nói:

- Đừng lo, chị sẽ đặt thiết kế mấy bộ cho em.

- Chị Tuyết, cảm ơn chị.

Hạ Tâm mắt sáng, ôm tay cô nhảy cẫng như con nít đc cho kẹo, giọng vui vẻ nói với cô. Cô gật đầu rồi đi ra ngoài trung tâm.

Bước ra ngoài, chiếc Iphone 7plus cấp vs anh của cô bỗng reo lên trong túi. Móc ra, nhìn vào màn hình thì hiện lên chữ " Tiểu Dật ", cô cười lộ lúm đồng tiền.

Chắc anh không ngờ cô đặt biệt danh này cho anh, thật đáng yêu. Cô kêu mấy tên vệ sĩ đi lấy xe.

Cô nhún nhảy, tay kẻ đt lên tai nghe, giọng dịu dàng nói:

- Alo Dật,...

Đầu dây bên kia đang họp mà gọi cho cô, anh cứng chiều nói

- Bảo bối, nhớ anh không? Anh rất nhớ em.

Giọng trầm thấp kèm sùng nịnh làm cho mọi người trong phòng họp nổi da gà, từ khi nào tổng giám đốc băng son biết cười sao? Tin động trời nga.

Cô nhếch môi, không đỏ mặt chỉ hơi ngượng mà nói thẳng ra:

- Ừm, em nhớ anh.

Cô cười tươi, chỉ mới đi một chút thôi mà đã nhớ rồi. Cô dịu dàng như một người vợ hỏi anh:

- Anh tan làm chưa?

- Ngoan, về nhà trước. Anh sẽ về với em.

- Ừm.

Nói xong cô cúp máy trước thì lúc đó xe cũng tới. Hạ Tâm từ nãy giờ nghe cuộc đối thoại thì nổi da gà, nổi húng trên choker:

- Chị Tuyết a, hai người đừng có tình chàng ý thiếp đc ko hả? Haizzz.

Hạ Tâm tặc lưỡi vài cái, làm bộ thờ dài tui thân. Cô cộc đầu Hạ Tâm một cái, Hạ Tâm chỉ lè lưỡi đáng yêu. Hai người bước lên chiếc siêu xe. Từ từ chạy xa tít.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Trước sao gì anh cũng thấy hết .

Về tới nhà, cô và Hạ Tâm xuống xe. Hạ Tâm lái chiếc mô tô còn không quên tạm biệt cô.

Cô bước vào nhà, vừa đi vừa nhìn đồng hồ, 5h. Anh chắc cũng sắp về rồi. Hi Tuyết vừa bước vào thì bà quản gia cung kính chào:

- Đại thiếu phu nhân đã về.

- Ừm.

Cô gạt đầu một cái, cúi xuống định tháo đôi giày cao gót thì bà quản gia ngăn lại, lễ phép nói vs cô:

- Đại thiếu phu nhân, việc cởi giày mang giày cứ để người hầu làm ạ.

Bà vỗ vỗ tay thì có hai cô gái ra định tháo giày cho cô thì cô nói:

- Không cần đâu, cháu có thể tự làm.

Nói xong, cô tháo đôi giày ra rồi bỏ vào tủ và mang đôi giày bông ở nhà vào. Cô tiếp tục đi lên lầu để bà quản gia và hai người hầu đứng đó.

Bà quản gia mỉm cười hiền, Hàn tiểu thư thật sự tốt bụng. Bà phát tay hai người tiếp tục làm việc, còn bà thì đi vào trong.

Cô vào phòng rồi đóng cửa lại, bước vào phòng tắm. Cô cởi đồ ra làm toàn bộ đường cong mê người lộ ra khiến bao người mê và ganh tị.

Cô mở nước ấm vào trong bồn tắm, thấy đủ ấm, cô lập tức đem thân mình hoà quyện trong bồn tắm, cô ngâm mình cho bao mệt mỏi tan biến.

Nhắm mắt lại dưỡng thần bỗng chốc nhớ anh, miệng kéo lên một đường cong hoàn mĩ xinh đẹp.

Những sợi tóc dài uốn đc xả ra trong như công chúa, một thân ngâm mình làm làn da sáng và trắng mịn nổi bật. Một cái chân dài thẳng tắp đặt phía dưới. Đôi tay giang ra đặt lên thành bồn.

Đầu hơi ngả ra phía sau làm tóc buồn xuống, đôi môi căng mọng chum chím. Nước lưng chừng giữa ngực làm lộ ra một rãnh mê người và hai trái hồng trắng.

Nhìn như một bức tranh tuyệt mĩ.

Còn anh vừa mới về, đặt chiếc xe Lambor vào gara, nhấn khoá nháy xe rồi đi vào nhà. Vừa bước vào, bà quản gia cũng đi ra, cung kính nói:

- Đại thiếu gia mới về.

Anh không trả lời bà quản gia, vẫn phong thái lạnh lùng hỏi:

- Cô ấy về chưa?

Một tay rút vào túi quần. Quản gia gạt đầu, cung kính nói vs anh:

- Dạ, phu nhân đã về. Phu nhân đang ở trên phòng ạ.

Anh vẫn ko tiếp tục trả lời mà chỉ bỏ đôi giày, mang dép bông vào rồi đi lên lầu. Bà quản gia thờ dài rồi cúi người bỏ đôi giày vào tủ.

Anh bước lên phòng, mở cửa phòng ra thì thấy yên ắng. Anh bước vào phòng tắm.

Bước vào, thấy cô đang ngâm mình trong bồn tắm, anh nhếch môi một bên rồi đi tới gần cô. Đi qua người cô, nhìn thân hoàn mĩ thì huyết mạch sôi trào.

Anh nén vẻ nhin, nhìn môi mềm anh ko chịu nói cúi xuống ngậm vào đôi môi anh đào của cô. Cô dường như ngủ quên nên khi anh hôn cô, cô liền thấy ko chút ô xi nên há miệng ra.

Thừa cơ hội, anh đưa cái lưỡi của mình vào trong khoang miệng cô, càn quét trong răng cô, mút đôi môi cô vs sự thèm khát.

Cô trong tiềm thức mở mắt, thấy anh đứng trc mặt, hai má hiện lên chút ửng hồng rồi nhẹ đẩy anh ra.

Anh dường như thấy phản ứng của cô cũng chiều theo, buông cô ra. Cả hai thở hồng hộc, mồ hôi lấm tấm. Cô giờ này mới phát hiện rằng...

Mình đang khoá thân.

Cô lấy tay che những chỗ quan trọng, miệng lắp bắp, xấu hổ nói:

- Anh... Anh đi ra ngoài... Em...

Chưa kịp để cô nói, anh đã chen vào, giọng vô lại nói:

- Tại sao phải che? Trước sao gì anh cũng thấy hết.

Ngồi vào thành, hai tay cắm vào túi quần, miệng cười gian xảo. Tay nhanh chóng khiêu chớp mũi cô một cái.

Cô phồng má, giọng giả vờ tức giận gằn từng chữ một:

- Tổng Liệt Dật...

Cô trừng mắt nhìn anh, mày nhú lại. Anh bật cười vs dáng vẻ của cô. Nhưng mà chỉ có người phụ nữ của anh mới dám gọi tên anh.

Anh đứng lên, tay vẫn cắm vào túi quần, nhếch môi rồi cung chiều nói vs cô:

- Được rồi, anh sẽ đi ra.

Anh bước ra, lúc này cô còn chưa hết xấu hổ, thiệt là. Cô quần đại chiếc khăn tắm vào người, bước ra ngoài.

Bước ra, thấy anh đang đứng, cô đi lại bên anh.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Tặng cho em , bé con .

Cô đi về phía anh, ôm từ đằng sau lưng anh, mỉm cười một nụ cười ngọt ngào. Anh nhếch môi, vuốt ve đôi tay đang ôm anh.

Xoay người lại, anh ôm cô vào lòng, đôi môi mỏng của anh hôn vào bờ trán trắng xinh đẹp của cô. Mặt đối mặt có thể thấy đc hơi thở của nhau, anh định hôn vào đôi môi của cô thì...

- Cốc... Cốc... Cốc.

Tiếng gõ cửa vang lên ba lần, cắt đứt mờ ám của hai người, anh thần mất một câu. Thấy cô còn đang mặc một chiếc khăn tắm, thân hình cao lớn của anh ôm cô để che cô đi.

- Vào đi.

Khi thấy cô đc che cẩn thận, anh khàn khàn giọng nói. Cánh cửa mở ra, quán gia Kim bước vào, khom người cúi đầu chào, không dám nhìn vì bà biết.

Tay bà đưa lên hai cái hộp, một to một lớn. Liệt Dật lạnh lùng kêu bà để trên giường rồi phẩy tay kêu bà lui ra. Bà cung kính khom người lui ra.

Cửa phòng đóng lại, cô thở phào nhẹ nhõm, anh cúi đầu định tiếp tục làm chuyện ban nãy thì cô nói:

- Đùng... Coi quán gia Kim đưa cái gì kìa.

Anh vẻ mặt miễn cưỡng, buông cô ra. Cô đi về phía giường, anh đi theo sau, cô nhìn hai chiếc hộp rồi nhìn anh.

Anh gạt đầu, cô xoay qua, tay mở hộp lớn, là nhãn hiệu Chanel nha. Vợ mở hộp, hình như là một chiếc váy. Cầm nó lên, thực sự rất đẹp nha.

Cô mở tới hộp nhỏ, là một bộ trang sức của Harry Wiston với những viên pha lê trắng trong suốt. Cô nhìn anh, anh cũng nhìn cô, giọng cung chiêu nói:

- Tặng cho em đó, bé con.

Cô cảm động muốn rơi nước mắt, vội ôm anh, khục khích nói:

- Cảm ơn anh, A Dật.

Anh cũng ôm cô, cảm nhận mùi tinh dầu Lavander. Cô buông anh ra, mỉm cười nhẹ nhàng lộ ra lúm đồng tiền.

Anh vỗ lưng cô, trầm thấp nói với cô:

- Em đi thay đồ đi, chúng ta sẽ đi dự tiệc.

Cô gạt đầu ngoan ngoãn. Anh nhếch môi, bước ra khỏi phòng để cô thay đồ còn anh thì phòng bên kia.

Mấy phút sau, cô bước ra nhưng tiên giáng trần, đứng ngay cầu thang.

Cô mặc trên người chiếc đầm dạ hội đuôi cá màu trắng xinh đẹp. Phần trên hình chữ V tròn ôm ngực, trễ vai xuống. Phần dưới đuôi cá ôm sát mông trở xuống rồi xoè ra một mảnh dài và to.

Phần sau lưng đan dây, lộ ra bóng lưng gợi cảm trắng nõn. Cô mang đôi gót trắng 12 phân. Cô mang một bộ trang sức màu trắng trong suốt và cả khuyên tay.

Tóc cỡ 3/7, phần đuôi uốn xoắn tím sữa tới phần lưng vén về một bên vai ngay ngực, lộ ra hình hoa bí ngạn đỏ. Khuôn mặt xinh đẹp, trắng điểm nhẹ vs đôi môi hồng.

Nhìn cô bây giờ như một công chúa bước ra từ truyện cổ tích.

Anh đứng phía dưới lầu, mặc một bộ vest Armani màu đen lãnh ngạo. Mái tóc bạch kim vuốt lên, đôi môi mỏng vô tình, phượng mâu xám khói ma mị cộng thêm cái mũi cao thẳng tắp. Một bên đeo một chiếc bông tai hình trụ đen.

Là một chàng hoàng tử trong mơ của bao nhiêu cô gái.

Những người hầu kẻ cả quán gia đều ngay người vì cặp trai tài gái sắc.

Cô nâng váy bước xuống lầu, bước tới anh, cô mỉm cười. Anh vơ tay, tay cô để lên. Sau đó, một tay ôm cô vào lòng một tay đút vào túi quần.

Bước ra gần khỏi cửa, mọi người trong nhà xếp hàng hai bên, cúi đầu cung kính:

- Đại Thiếu Gia, Đại Thiếu Phu Nhân đi vui vẻ.

Mọi người ai cũng đồng thanh nói, kể cả Gia Mỹ. Gia Mỹ ánh mắt hơi buồn vì người cô yêu đang đi với một cô gái khác.

Bao nhiêu năm qua, cô bên cạnh anh, làm người hầu hạ nhưng anh chẳng để ý cô. Cô biết thân phận tầm thường như cô không xứng đáng với anh nhưng cô vẫn yêu anh.

Nhưng, tại sao anh không nhìn cô lấy một lần?

Gia Mỹ cúi gầm mặt khi hai người bước ra, quán gia kêu mấy hồi ms nghe thì cô chạy vào, vội lau nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Em là phu nhân / độc được của tôi .

Chiếc xe Lamborghini veneno màu đen mới chạy quanh qua đài phun nước rồi dừng lại một dinh thự theo kiểu Tây Ban Nha. Phóng viên hai bên thấy có người đến thì giờ máy ra chụp.

Bổng chốc của mở ra, một đôi dày da đen bước ra. Đạp vào mắt là thân hình và khuôn mặt khắc như tượng của Liệt Dật.

Phóng viên không ngừng chụp tới tấp vì bất ngờ, hôm nay, người đàn ông độc thân hoàng kim xuất hiện tại bữa tiệc của cô con gái rượu của Kim Hào.

Anh đóng cửa lại, vòng qua bên kia để mở cửa cho con mèo nhỏ của mình. Một bóng hình từ trong xe bước ra, Hi Tuyết cầm đôi tay thon dài của Liệt Dật.

Sau đó, anh đóng cửa rồi ôm eo thon của cô, dí sát cô vào người mình rồi bước vào cửa chính. Vẻ đẹp trai và ga lăng ấy khiến trái tim của những nữ phóng viên như mềm nhũn và ganh tị với cô.

Hai bên phóng viên lại ngạc nhiên thêm một lần nữa, cô gái này là ai? Sao lại có vẻ đẹp mị như vậy?

Và tại sao lại xuất hiện bên người đàn ông "Độc thân" hoàng kim này? Còn tay ôm ấp nữa?

Các phóng viên bắt đầu xôm xao sau đó cầm Mic và máy quay hỏi Liệt Dật:

Phóng viên 1: - Tổng đại thiếu xin hãy cho biết, tại sao một người đàn ông hoàng kim như Tổng thiếu lại có một cô gái xinh đẹp kể bên?

Phóng viên 2: - Tổng đại Thiếu, xin hỏi cô gái này là ai?

Tổng Đại thiếu, Tổng đại thiếu...

Những câu hỏi dồn dập chia vào anh, không ngừng làm phiền anh nhưng anh một cái nhú mày cũng không có. Anh vờ tay, ra lệnh cho mọi người im lặng.

Sau đó, giọng lạnh lùng vang lên như hút hồn mọi người vào:

- Đây là Phu Nhân của tôi.

Chỉ ngắn gọn sáu chữ, anh ôm cô bước đi vào cửa chính. Phóng viên còn muốn hỏi thêm nhưng đã bị vệ sĩ của anh cản lại.

Nhưng thế này cũng đủ với họ, ngày mai về toà soạn sẽ đưa lên trang đầu tiên về Tổng Đại Thiếu đã có vợ, một scandal hot cho giới truyền Thông và giải trí.

Anh và cô đi vào dạ tiệc, mọi người đang nói chuyện thấy anh và cô bước vào thì không khí bỗng chốc im lặng. Hai người bọn họ như trung tâm, cho mọi người ngắm nhìn.

Nhiều lời khen và thậm chí nhiều lời ganh tị. Nữ thì nhìn anh say đắm, nam thì nhìn cô đến thất điên bát đảo, say sưa nhất kiến chung tình.

Anh thấy vậy thì trở nên khó chịu, nhú mày ngái lại. Anh kéo cô sát vào mình hơn nữa để cho đám ong đó biết, mật ngọt (Honey) này là của anh, còn người khác, cắt.

Đang đứng nheo mày thì có người đi đến, đó là người đàn ông hơn anh mất tuổi và là chủ ở đây, Kim Hào.

Ông ta lại chào anh sau đó bắt tay với anh, giọng điệu vui vẻ nói, như bạn thân lâu rồi không gặp:

- Hoan nghênh, hoan nghênh Tổng Đại Thiếu, cảm ơn vì đã tới sinh nhật của con gái tôi.

Ông ta cười cười rất tươi, miệng không ngớt lời. Anh nhếch môi, cười như không cười với ông ta, giọng trầm lạnh lùng nói:

- Đó là vinh dự của tôi.

Anh dứt một tay vào túi quần, một tay ôm cô, vuốt ve eo thon của cô, lướt qua lướt lại không ngừng.

Một người phục vụ bung hai ly rượu vang đỏ đi về phía này, ông ta kêu lại rồi đưa cho anh một ly và ông ta một ly. Rút tay trong túi quần ra, nhận lấy ly rượu vang đỏ màu đen tím.

Ah và ông ta "cheet" một cái, đưa ly rượu vào miệng uống. Mùi rượu chảy xuống cổ, mùi nồng của cồn và mùi thơm của rượu đã bốc lên trong miệng anh.

Cô nhìn thấy vậy, bàn tay trắng nõn không tí vết đưa vào ngực anh, vuốt vuốt, giọng thập phần không vui:

- Dật, đừng uống nhiều quá, không tốt cho sức khỏe.

Cô đau lòng nhìn anh, ánh mắt to tròn tím huyền nhìn khuôn mặt điêu khắc của anh, vẻ hơi lo. Cô cũng biết, rượu này cũng không quá mạnh. Chỉ là, nó có độ nồng và hơi cay thôi.

Cô cũng đã thử qua rượu này và tất cả loại rượu khác, chỉ khi lúc buồn, cô đem toàn bộ chai rượu ra mà uống cho đỡ.

Anh xoay mặt nhìn cô, mỉm cười dịu dàng, ôm lấy cô rồi khẽ cúi đầu, hôn vào trán cô một cái yêu, ánh mắt mập mờ nhìn cô, giọng có vẻ khàn khàn:

- Em đang lo lắng cho anh sao? Hừm, em yêu?

Cô mặt đỏ bừng, cười xấu hổ rồi đánh vào ngực anh một cái rồi yêu, đầu óc cô bây giờ như muốn thất bính, loạn soạn. Anh khẽ vuốt mũi cao của cô một cái, cười sùng nịch.

Ông Kim Hào thấy được những màn này thì không khỏi bất ngờ, từ nãy giờ không để ý cô gái này, bây giờ khi nhìn thấy, ông ta thấy một phần kinh hi.

Cô gái này, sao lại có vẻ đẹp khuynh nước khuynh thành như vậy, làm cho lòng người ta nao núng không thôi. Người đẹp thì ông ta đã gặp qua nhiều nhưng chưa bao giờ gặp người xinh đẹp như vậy.

Cô gái này, so với Thụy Du nhà ông, thì còn đẹp hơn gấp trăm lần, không, phải nói là không thể so sánh được.

Ông ta nhìn cô hồi lâu, sau đó dời mắt về phía Liệt Dật, nâng ly vào cô, giọng quan tâm hỏi:

- Tổng Đại Thiếu, xin hỏi, vị tiểu thư này là...

Ánh mắt ông ta tò mò hỏi, muốn biết hơn về cô gái này. Anh chuyển tầm mắt về ông ta, nhú mày. Sau đó, anh uống một hớp rượu vang, nhìn ông ta lạnh như tiền mà nói:

- Đây là Phu Nhân của tôi, là người phụ nữ của tôi.

Anh cố ý nói lớn để cho mấy con ong, ruồi hay bướm gì đó không còn để ý tới Tuyệt nhi của anh nữa, đừng tưởng nãy giờ anh không biết, mấy đám đàn ông cứ nhìn cô hoài.

Anh như muốn điên lên, đập cho mấy tên kia một trận như từ và móc hai con mắt mấy trên đó ra.

Ông ta giật mình, thì ra nãy tới giờ... ông ta quay sang qua cô, mỉm cười cung kính, giọng chuộc lỗi nói:

- Thì ra là Tổng Đại Thiếu Phu Nhân, xin lỗi vì đã thất lễ, không phát hiện ra phu nhân đây.

Ông ta áy náy, cười trừ, ánh mắt lộ vẻ lỗi. Cô lạnh lùng gật đầu, nhếch môi một bên, nói:

- Không sau đâu, ông khách sáo quá.

Ông ta gật đầu, nâng ly rượu còn khúc chưa uống đưa vào miệng, uống hết ly thật sâu.

Ông ta lúc đầu định giới thiệu con gái rượu của ông cho Dật Thiếu, nhưng xem ra không được rồi. Nhưng cái đầu đầu nhất, cô con gái hư hỏng đó lại yêu Dật Thiếu, haizz...

Du Nhi cứ bắt mình phải mời bằng được Dật Thiếu, phải gặp mặt mới được. Nhưng xem xem, người ta đã có vợ rồi, mà lại con xinh đẹp như tiền ấy kia, khó mà có thể...

Trời ơi con gái hư hỏng, mền ai không mền, mền Tổng Thiếu quyền lực này làm gì cơ chứ? Haizzz...

Ông ta thờ dãi trong lòng rồi nhìn về phía Liệt Dật, vội chào rồi đi mất. Anh và cô bây giờ vừa đi tới chỗ khách V.I.P ngồi. Anh ôm cô, đi tới chỗ ngồi thì ánh mắt anh bỗng đảo qua đảo lại rồi nhìn vào ngực của cô.

Vì cô mang một chiếc đầm cổ chữ V, cho nên khi cô mặc như vậy, hai trái hồng của cô sát lại với nhau, tạo thành đường ranh mãnh khảnh, mê người.

Chưa hết, bên dưới cô còn mặc ôm sát lộ ra đường cong chữ S như thế này, ai mà chịu nổi.

Dục vọng của anh bắt đầu ngời lên, tay anh không an phận mà sờ soạn từ eo đến cái mông của cô, anh vuốt ve, từ trên xuống dưới.

Cô thấy có gì đó không ổn thì thấy tay anh bắt đầu làm vậy, cô khẽ trừng anh, giọng nhỏ nhẹ nói:

- Dật, anh làm gì vậy? Đang trong bữa tiệc mà. Anh đừng như vậy.

Anh giả vờ không nghe, vùi đầu vào cổ cô, mút rồi cắn vào cổ cô một cái, tạo ra một trái dâu xanh xấn. Cô vội đẩy anh ra, đưa tay bịch vết hôn, tay kia chỉ anh.

- Anh... anh đúng là cầm thú mà.

Anh cười quỵn rữ, đi lại cô, kéo tay cô, cô mất thăng bằng ngã về phía anh. Anh ôm chặt thắt lưng của cô, giọng khàn đục thì thầm vào đôi tai nhỏ xinh của cô, còn khẽ cắn một cái xong nói:

- Tuyệt, em đúng là độc dược của anh.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quỵn Rữ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 20: Vợ chồng ngọt ngào

Sau khi anh và coi ổn định chỗ ngồi, mọi người ai cũng ngồi vào ghế của mình, và, bữa tiệc bắt đầu. Một MC đi lên bục sân khấu, cầm micro lịch sự nói:

- Cảm ơn mọi người đã tham gia bữa tiệc của tiểu thư Kim Thụy Du ngày hôm nay và xin mời tiểu thư bước lên sân khấu ạ.

Một tràng pháo tay nồng nhiệt để chào đón cô ta. Cô ta xuất hiện với một bộ váy màu đỏ chói và nổi nhất đêm nay. Khẽ rãnh xẽ sâu làm cho ngực của cô ta sâu hơn.

Váy cô ta xẽ tà cao, khoe đôi chân trắng của cô ta, sau lưng thì hở một khúc, tựa như cô ta không mặc đồ vậy. Mấy người đàn ông háo sắc cứ nhìn cô ta đến chảy nước miếng không thôi.

Cô ta bước lên sân khấu, dáng đi ông ẹo như con rắn nước, khuôn mặt giả tạo cười nhẹ, lấy micro từ MC. Đôi môi đánh son đỏ đậm, cô ta nói:

- Cảm ơn mọi người rất nhiều vì đã bỏ thời gian ra để dự tiệc sinh nhật của tôi và tôi cảm thấy rất vui vì mọi người đến. Bây giờ, mọi người cứ thoải mái vì tôi thời gian khiêu vũ.

Khi cô ta nói xong, liền bước xuống bục sân khấu, mọi người ai cũng cầm tay người mình yêu ra khiêu vũ. Kim Thụy Du đi đến chỗ của anh, không để ý cô ở bên, cô ta liền ngồi kế bên anh, áp ngực vòng tay anh, nũng nịu nói:

- Dật a ~~~, khiêu vũ với em được không? Em chỉ muốn cùng anh khiêu vũ thôi.

Cô ta càng nói thì bộ dáng cô ta càng lấn tới, vượt về hết chỗ này rồi tới chỗ khác của anh, vẻ mặt như muốn ăn tươi nuốt sống anh vậy.

Hi Tuyết cô ngồi cạnh bên mà cảm thấy ghê tởm nhưng khi nhìn mặt cô ta, cô mới cảm thấy rất quen. Hình như... cô ta là người giành đồ với cô trong shop.

Hừ, thiệt là, ghét của nào trời trao của đó mà. Còn nữa, muốn quyến rũ đàn ông của cô? Ha, mơ đi.

Cô định quay sang nói chuyện với cô ta thì Liệt Dật đã lạnh lùng, lấy tay cô ta giục sang một bên, phui phui như có gì đó ghê gớm, giọng không một chút nhiệt độ:

- Kim Thụy Du, đừng để tôi phải nói với cha cô và đừng bao giờ đụng vào người tôi.

Anh lạnh lùng như vậy làm cô ta cứng ngắc cả người, không dám nhúc nhích. Anh liếc cô ta một cái sau đó quay qua cô, giọng băng lãnh từ khi nào đã ngọt ngào và dịu dàng, vuốt tóc cô:

- Tổng phu nhân, có vinh hạnh mời phu nhân nhảy một bài không?

Anh cố ý nói lớn tiếng cho Kim Thụy Du nghe, anh đã có vợ và đây là bà xã anh. Hi Tuyết mỉm cười khuyếch thành, gật đầu nhẹ nhàng, nói:

- được chứ.

Sau đó, anh cầm tay trắng mềm của cô, bước ra sân, hai người cùng khiêu vũ như cặp tình nhân mới yêu nhau và để lại Kim Thụy Du ngơ ngác kèm theo tức giận phun trào.

Giờ cô ta mới nhận ra, cô chính là người hôm qua tranh đồ với cô ta, Phần nộ càng tăng lên. Cô ta siết chặt tay, ánh mắt tức giận nhìn về anh và cô, nghiêng răng nói:

- Dật là của tôi, cô không giành với tôi được đâu.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Trúng xuân được

Giữa sân, hai người trai tài gái sắc đang khiêu vũ, làm trung tâm chú ý của mọi người. Hi Tuyết cười duyên rũ, Ánh mắt chào đảo xung quanh rồi cúi người xuống một chút thì thâm bên tai Liệt Dật:

- Dật, anh có nhiều ong bướm quá nha.

Cô nói xong thì liếc xung quanh thêm cái nữa, đa số phụ nữ đều tức giận, nhìn cô như muốn ăn tươi nuốt sống, biểu lộ ra bên ngoài nha. Anh ánh mắt chỉ chung thủy nhìn cô, nhếch môi cười bán mị, dịu dàng:

- Anh không quan tâm ong hay bướm gì đó. Nếu em cảm thấy chán ghét, anh có thể khiến đám phụ nữ đó biến.

Sau đó, anh cúi đầu, hôn nhẹ lên đôi môi căng mọng của cô như chuồn chuồn lướt rồi bỏ sung thêm một câu:" Anh chỉ để ý một mình em thôi, bảo bối".

Cô cười khê, tay choàng lên cổ của anh, thân mật kéo anh sát gần mình. Anh thấy động tác của cô cũng không ngăn cản, đưa tay siết chặt hông cô, càng thêm thân mật.

Bỗng nhiên nhạc dừng lại, ánh sáng chiếu vào hai người đang tình chàng ý thiếp, cả hậu trường vỗ tay vang dội, miệng khen không ngớt. Cô và anh thì cứ đứng ti vào nhau.

Mà bên một góc nào đó, có hai người đang thì thầm to nhỏ. Người phụ nữ không ai khác chính là Kim Thụy Du và một anh phục vụ. Cô ta cười ghê rợn, giờ tay lấy một gói thuốc, sau đó đổ vào ly rượu đỏ.

Màu đỏ và thuốc hoà tan vào nhau rồi trở lại bình thường. Cô ta cúi đầu nói thì thầm vào người phục vụ, không biết nói cái gì đó rồi Anh ta gật đầu. Cô ta đưa cho anh ta một sấp tiền xong xoay người đi.

Cô ta bộ dáng như hồ ly, lẳng lơ bay bướm, vừa đi vừa cười nòng đầm, trong miệng còn nói một câu: " Dật sẽ là của một mình tôi thôi, Hàn Hi Tuyết".

Mà bên kia vẫn thân mật, không biết chuyện xấu gì sắp xảy ra với họ. Cô vỗ vai anh, nói:" Em mệt rồi ". Anh cười gật đầu rồi dẫn cô đi lại ghế ngồi. Cô vừa ngồi xuống, anh đưa tay vuốt khuôn mặt thanh lệ của cô, ngọt ngào nói:

- Em ngồi ở đây, nếu đói bụng thì lại bàn lấy đồ ăn hay là, chúng ta về nhà?

Anh vuốt từ mặt lên tóc cô, giọng quan tâm chăm sóc hỏi cô giống như một người chồng.

- Không sao, anh cứ đi xã giao, em ổn mà.

Cô lắc đầu, nở nụ cười cho anh an tâm rồi nói. Anh gật đầu, vỗ nhẹ lưng cô rồi nói: " Chờ anh " xong xoay người đi, để lại bóng lưng to lớn.

Anh búng tay một cái kêu người phục vụ, người bước lại là người nói chuyện mờ ám với Kim Thụy Du. Anh ta đưa cho anh li rượu vang đỏ khi nãy rồi cúi người đi.

Anh cầm li rượu, nhấp môi một cái, mấy ông CEO của công ty kia lại bắt chuyện, anh chỉ lạnh lùng gật đầu. Khi anh đang nói chuyện thì anh cảm thấy chóng mặt, một cổ nóng bùng từ trong người anh như dâng lên.

Anh nói xin lỗi một tiếng rồi bước về phòng vệ sinh, bước đi hơi chao đảo, tưởng chừng như sắp té. Anh phục vụ khi nãy vội đỡ anh, hỏi thăm anh, anh lắc đầu, đưa tay tránh né.

Anh ta cứ đỡ anh không chịu buông tay rồi lại dìu anh đi về phía cầu thang, anh mất hết lí trí, cứ xuôi theo anh ta mà đi. Phía cầu thang, có một thân ảnh ma mị đang đứng, là Kim Thụy Du.

Cô ta cười duyên rũ, đi về phía này sau đó đỡ anh, cặp ngực cứ sát vào như muốn nhập vào trong thân xác anh. Cô ta mỉm cười rạng rỡ, miệng bôi son đỏ kẻ vào lỗ tai anh, thì thầm: " Dật a, tối nay anh là của em "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyến Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Dật , anh đâu rồi

Còn bên kia , cô đang đưa mắt tìm tòi xung quanh tìm kiếm anh , Dật đâu rồi nhỉ . Đang định đứng lên đi tìm thì có người gọi cô .

- Hi Tuyết tiểu thư .

Coi xoay người lại , nhìn vào hướng người đang kêu , a , là Minh Trí . Cô nhú mày , sao anh ta ở đây . Minh Trí một thân Vest đen đi tới , cúi người chào cô , giọng trầm lạnh pha chút lạnh lạnh nói :

- Tiểu thư , lão đại bảo tôi đón cô về , hôm nay lão đại sẽ về trễ .

Cô nhủ mày sâu hơn , ủa ? Không phải khi này anh bảo cô chờ anh sao , tại sao ... Cô xoay sang Minh Trí , mím môi nghi ngờ nói :

- Anh ấy khi này anh bảo chờ tôi cơ mà .

Minh Trí sừng sốt , vội lấy điện thoại ra , bấm bấm gì đó rồi đưa cho cô . Cô đưa tay lấy , nhìn anh ta một cái rồi nhìn vào màn hình điện thoại . Quả thật là có tin nhắn đến dò nha .

Nhưng lạ nha , cô chưa bao giờ thấy Dật hay nhắn tin mà , anh ấy chỉ dùng điện thoại gọi một cái thôi nha . Cô nhìn Minh Trí hỏi :

- Khi đến dò hay bảo anh làm gì đó , anh ấy cũng nhắn như vậy sao ?

Haizz ... Dù sao Minh Trí bên anh ấy lâu hơn nên hỏi một chút xem sao . Minh Trí ngẫm nghĩ , anh mắt chao đảo một hồi rồi nhanh nhẹn nói với cô :

- Lão đại chỉ thường gọi điện cho tôi , đối với những người khác cũng vậy .

Anh ta cũng cảm thấy rất quái lạ , nhắn tin đâu phải là tác phong của lão đại đâu chứ . Lão đại chỉ gọi một cái cũng sẽ nhanh hơn khi nhắn tin chứ . Kì lạ là nằm ở chỗ này .

Khi hai người đang trầm tư suy nghĩ thì có hai cô gái đi ngang qua trước mặt cô , giọng ngạc nhiên cộng thêm thích thú nói :

- Nè nè , mặc dù Kim Thụy Du là hồ ly lăng lợ nhưng câu được một người đàn ông đẹp trai nữa chứ , lại còn tình tứ vào phòng .

- Trông người đó có vẻ say rượu nhì ? Anh ta hình như là CEO của Diệc Thần thì phải . Ôi ! Đẹp trai quá đi , cô ta nhất được mảng cá vàng rồi .

Cô và Minh Trí nghe xong , lập tức nhìn nhau rồi đi về phía hai cô kia . Minh Trí kéo hai cô kia lại , lạnh lùng hỏi :

- Xin hỏi , cô thấy họ ở đâu ?

Hai cô gái nhìn anh ta rồi chốc đồ mặt (Mê trai -.-) , giọng dịu dàng đến nỗi cô là con gái mà cũng phải sồn cả gai ốc lên . "Trên lầu hai , phòng tổng thống nha ."

Cô và Minh Trí nhìn nhau rồi vội đi về phía cầu thang xong đi về hướng phòng V.I.P . Cô tức giận , ngũ quan lạnh lùng , nghiêng răng , trong lòng 1000 tức giận , hừ , Kim Thụy Du , giám làm chuyện sáng bậy với người đàn ông của tôi , cô chết chắc .

Bên trong , Kim Thụy Du tắm xong , cả người quần khăn tắm , lộ ra đường cong mê người của cô ta . Cô ta nhếch môi , ánh mắt dâm đãng nhìn về phía Liệt Dật đang nằm trên giường khó chịu trong người .

Khi này , cô ta lấy điện thoại của anh thì thấy có tên của người trở thủ bên cạnh anh . Cô ta nhắn tin cho anh ta đem con ả Hàn Hi Tuyết kia về để cô ta có thể ...

Cô ta đi về phía giường , ngồi xuống , tay vuốt ve ngũ quan lạnh lùng của người đàn ông . Liệt Dật còn một chút lí trí , nhìn thấy cô ta , anh nắm cổ tay cô ta bóp chặt , đẩy cô ta ra , thờ hồng học , lạnh lùng nói " Cút " một cái .

Cô ta không tức giận lại càng lấn tới , tay vuốt lồng ngực săn chắc của anh , cười dâm đãng , nói với anh ." Anh không thoát khỏi em " .

Vừa định cởi áo somi anh ra , tay còn chưa chạm tới thì nghe cái Rầm một cái , cửa bị đập sang một bên . Cô ta xoay đầu , nhìn một nam một nữ xông vào , vừa định đứng dậy thì bị Minh Trí đưa tay bóp chặt cổ của cô ta , ấn vào tường .

Hi Tuyết chán ghét nhìn cô ta , sau đó sải bước đến bên cạnh anh . Đờ anh dậy , cô cảm thấy cả người anh rất nóng , cô vội kêu người nằm trong lòng mình ." Dật , anh sao vậy ? " .

Nghe có người kêu , anh nặng nề mở phượng mâu ra , nhìn thấy là Tuyết Nhi , anh đưa tay ôm chặt cô , hơi thở nóng hổi kè vào cô , miệng lẩm bầm :

- Tuyết ... Tuyết ... anh nóng .... Tuyết ...

Anh kè mình vào cô , đưa mặt vào cổ cô , dụi dụi vài cái rồi hôn lên chiếc cổ trắng ngần của cô . Cô không đẩy anh ra , cứ nhìn anh như vậy . Bỗng nhiên , mắt cô loé sáng ...

Chết tiệt , trúng xuân dược .

Cô nhìn Minh Trí đang kiểm kẹp Kim Thụy Du , lạnh lùng nhìn rồi mở miệng nói với Minh Trí ." Minh Trí , kẹ cô ta , Dật trúng xuân dược , chúng ta mau về " .

- Còn về phần cô ta , tôi xử lí sau .

Lúc này, khi nghe cô nói, Minh Trí Buồng lỏng tay, ánh mắt cảnh cáo như những con dao sắc bén nhìn về cô ta sau đó bước đến đỡ Liệt Dật đứng lên. Minh Trí đỡ anh tách ra cô nhưng anh cứ ôm chặt eo cô.

Không còn cách nào đành phải đi theo anh. Trước khi đi, cô nhìn về phía Kim Thụy Du, cô ta đang thở hồng hộc, đang tìm lại ôxi, cô mỉm môi xinh đẹp, ánh mắt âm u rồi xoay đầu đỡ anh ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyển Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Đứng dựa vào đàn ông của tôi

Ra khỏi bữa tiệc, Minh Trí vội lái xe chở hai người về Tổng Trạch Viên. Trên xe, Liệt Dật chảy mồ hôi nhễ nhại và cứ hô nóng, cứ kéo áo rồi cắn môi làm cô sốt ruột không thôi. Nhìn Liệt Còn bên kia, cô đang đưa mắt tìm tòi xung quanh tìm kiếm anh, Dật đâu rồi nhỉ. Đang định đứng lên đi tìm thì có người gọi cô.

- Hi Tuyết tiểu thư.

Coi xoay người lại, nhìn vào hướng người đang kêu, à, là Minh Trí. Cô nhú mày, sao anh ta ở đây. Minh Trí một thân Vest đen đi tới, cúi người chào cô, giọng trầm lạnh pha chút lạnh lạnh nói:

- Tiểu thư, lão đại bảo tôi đón cô về, hôm nay lão đại sẽ về trễ.

Cô nhú mày sâu hơn, ủa? Không phải khi nãy anh bảo cô chờ anh sao, tại sao... Cô xoay sang Minh Trí, mỉm môi nghi ngờ nói:

- Anh ấy khi nãy anh bảo chờ tôi cơ mà.

Minh Trí sừng sốt, vội lấy điện thoại ra, bấm bấm gì đó rồi đưa cho cô. Cô đưa tay lấy, nhìn anh ta một cái rồi nhìn vào màn hình điện thoại. Quả thật là có tin nhắn dặn dò nha.

Nhưng lạ nha, cô chưa bao giờ thấy Dật hay nhắn tin mà, anh ấy chỉ dùng điện thoại gọi một cái thôi nha. Cô nhìn Minh Trí hỏi:

- Khi dặn dò hay bảo anh làm gì đó, anh ấy cũng nhắn như vậy sao?

Haizz... Dù sao Minh Trí bên anh ấy lâu hơn nên hỏi một chút xem sao. Minh Trí ngẫm nghĩ, anh mất chao đảo một hồi rồi nhanh nhẹn nói với cô:

- Lão đại chỉ thường gọi điện cho tôi, đối với những người khác cũng vậy.

Anh ta cũng cảm thấy rất quái lạ, nhắn tin đâu phải là tác phong của lão đại đâu chứ. Lão đại chỉ gọi một cái cũng sẽ nhanh hơn khi nhắn tin chứ. Kì lạ là nằm ở chỗ này.

Khi hai người đang trầm tư suy nghĩ thì có hai cô gái đi ngang qua trước mặt cô, giọng ngạc nhiên cộng thêm thích thú nói:

- Nè nè, mặc dù Kim Thụy Du là hồ ly lăng lợ nhưng câu được một người đàn ông đẹp trai nữa chứ, lại còn tình tứ vào phòng.

- Trông người đó có vẻ say rượu nhỉ? Anh ta hình như là CEO của Diệc Thần thì phải. Ôi! Đẹp trai quá đi, cô ta nhất định mừng cá vàng rồi.

Cô và Minh Trí nghe xong, lập tức nhìn nhau rồi đi về phía hai cô kia. Minh Trí kéo hai cô kia lại, lạnh lùng hỏi:

- Xin hỏi, cô thấy họ ở đâu?

Hai cô gái nhìn anh ta rồi chốc đồ mặt (Mé trai -.-), giọng dịu dàng đến nỗi cô là con gái mà cũng phải sồn cả gai ốc lên. "Trên lầu hai, phòng tổng thống nha."

Cô và Minh Trí nhìn nhau rồi vội đi về phía cầu thang xong đi về hướng phòng V.I.P. Cô tức giận, ngũ quan lạnh lùng, nghiêng rằng, trong lòng 1000 tức giận, hừ, Kim Thụy Du, giám làm chuyện sằng bậy với người đàn ông của tôi, cô chết chắc.

Bên trong, Kim Thụy Du tắm xong, cả người quần khăn tắm, lộ ra đường cong mê người của cô ta. Cô ta nhếch môi, ánh mắt dâm đãng nhìn về phía Liệt Dật đang nằm trên giường khó chịu trong người.

Khi nãy, cô ta lấy điện thoại của anh thì thấy có tên của người trở thủ bên cạnh anh. Cô ta nhắn tin cho anh ta đem con ả Hàn Hi Tuyết kia về để cô ta có thể...

Cô ta đi về phía giường, ngồi xuống, tay vuốt ve ngũ quan lạnh lùng của người đàn ông. Liệt Dật còn một chút lí trí, nhìn thấy cô ta, anh nắm cổ tay cô ta

bóp chặt, đẩy cô ta ra, thờ hồng hộc, lạnh lùng nói " Cút " một cái.

Cô ta không tức giận lại càng lấn tới, tay vuốt lồng ngực săn chắc của anh, cười dâm đãng, nói với anh:" Anh không thoát khỏi em ".

Vừa định cởi áo somi anh ra, tay còn chưa chạm tới thì nghe cái Rầm một cái, cửa bị đập sang một bên. Cô ta xoay đầu, nhìn một nam một nữ xông vào, vừa định đứng dậy thì bị Minh Trí đưa tay bóp chặt cổ của cô ta, ấn vào tường.

Hi Tuyết chán ghét nhìn cô ta, sau đó sải bước đến bên cạnh anh. Đờ anh dậy, cô cảm thấy cả người anh rất nóng, cô vội kêu người nằm trong lòng mình:" Dật, anh sao vậy? ".

Nghe có người kêu, anh nặng nề mở phượng mâu ra, nhìn thấy là Tuyết Nhi, anh đưa tay ôm chặt cô, hơi thở nóng hổi kè vào cô, miệng lẩm bẩm:

- Tuyết... Tuyết... anh nóng.... Tuyết...

Anh kè mình vào cô, đưa mặt vào cổ cô, dụi dụi vài cái rồi hôn lên chiếc cổ trắng ngần của cô. Cô không đẩy anh ra, cứ nhìn anh như vậy. Bỗng nhiên, mắt cô loé sáng...

Chết tiệt, trúng xuân dược.

Cô nhìn Minh Trí đang kiểm kẹp Kim Thụy Du, lạnh lùng nhìn rồi mở miệng nói với Minh Trí:" Minh Trí, kè cô ta, Dật trúng xuân dược, chúng ta mau về ".

- Còn về phần cô ta, tôi xử lí sau.

Lúc này, khi nghe cô nói, Minh Trí Buông lỏng tay, ánh mắt cảnh cáo như những con dao sắc bén nhìn về cô ta sau đó bước đến đỡ Liệt Dật đứng lên. Minh Trí đỡ anh tách ra cô nhưng anh cứ ôm chặt eo cô.

Không còn cách nào đành phải đi theo anh. Trước khi đi, cô nhìn về phía Kim Thụy Du, cô ta đang thờ hồng hộc, đang tìm lại ôxi, cô mím môi xinh đẹp, ánh mắt âm u rồi xoay đầu đỡ anh ra khỏi phòng.

Dật, Hi Tuyết cảm thấy lòng mình đau nhói. Cô ôm anh, mặc kệ anh làm loạn trên thân thể mình.

Trong lòng thầm chửi rủa Kim Thụy Du, Hi Tuyết cô sẽ bắt cô ta trả giá cho việc này. Ánh mắt cô lướt qua một vẻ sắc bén, tay âm thầm nắm chặt làm gân xanh nổi lên trên mu bàn tay trắng nõn. Cô xoay sang Liệt Dật, Đan tay hai người vào nhau.

Ba phút sau, xe đã dừng tại Tổng Trạch Viên. Minh Trí điên cuồng bóp kèn xe, đầu đổ mồ hôi, vẻ mặt câu có không như vẻ lạnh lùng thường ngày. Cổng vừa mở ra thì xe lập tức chạy vào. Vừa dừng " Kết " một cái, Minh Trí tông cửa ra rồi vội mở cửa cho phía sau.

Hi Tuyết vội mở cửa xe rồi cùng Minh Trí đỡ Liệt Dật vào bên trong. Người hầu kẻ cả quân gia đều cúi gầm mặt vì dáng vẻ của cậu chủ lúc này... Rất ư là gọi cảm. Ngực mở rộng một khoảng làm lộ ra vẻ săn chắc, mặt như say rượu, hơi ửng đỏ cho nên chỉ có thể đỏ mặt khi cúi người.

Vội đỡ anh lên phòng ngủ, để cho ấy nằm xuống. Liệt Dật không chịu nằm yên, cứ ngo nguẩy như đứa trẻ bị bệnh, mặt nhăn mày nhíu nhưng tay vẫn nắm chặt tay cô không buông. Hi Tuyết nhàu mày cắn môi, ánh mắt tràn về tức giận cùng lo lắng. Cô quay sang Minh Trí, lạnh lùng không âm độ nói:

" Minh Trí, cậu kiềm anh ấy lại, đừng cho anh ấy làm loạn nữa "

Minh Trí gật đầu mím môi, đôi tay kiềm thân anh lại, đôi mày không tự chủ mà nhíu lại, cậu chủ như thế, anh thật muốn giết ả đàn bà đó, hừ.

Cô mở cái bóp da của cô ra, vội lấy cái điện thoại của anh, bấm vào số của Tần Viễn Tư, coi áp lên tay. Điện thoại vang lên đến tiếng thứ năm thì bên kia giọng đùa giỡn của tên kia lên tiếng:

" Dật, hiếm khi thấy cậu gọi điện cho tôi nhiều như thế, thật làm tôi cảm động đến phát khóc a. Tôi đang ở quán Devil Bar, mau đến đỡ dành tôi nào. Come on."

Giọng nói của anh ta nhõng nhẽo kèm theo tiếng cười biến thái làm cô muốn nổi da gà, tên này không phải bị gay đó chứ. Bên kia ồn ào của tiếng nhạc làm cô càng thêm nhức đầu. Hi Tuyết nhăn mặt không vui, hừ một tiếng, cô dùng giọng lạnh lùng chấn áp giọng đùa giỡn kia:

" Dỗ dành đầu nhà anh, bác sĩ thôi. Bây giờ lập tức đến nhà Dật ngay, tôi cho anh 5'phút. Nghe chưa? Hừ "

Cô cắn răng nói với Tần Viễn Tư, khuôn mặt xinh đẹp bỗng trở nên u ám. Nếu Tần Viễn Tư tới trễ, không nể mặt là bạn, cô sẽ giết anh ta tại chỗ (-.-)"

Nghe đầu dây bên kia có giọng nữ lạnh như băng đang nói vào tai anh như đang tra tấn, bên kia đang ngồi uống rượu bỗng nhiên bỏ xuống, hai mắt sáng như đèn pha. Ngoài "cô ấy" ra thì ai có thể sử dụng điện thoại của Dật chứ. Vừa định nói gì nữa thì bên kia đã vang lên âm " Tut, tut ".

Tần Viễn Tư vẻ mặt bất mãn nhưng lại nghĩ đến lời của chị dâu nhỏ. Dật có chuyện gì không nhỉ, tại sao giọng chị dâu trong có vẻ lo lắng. Anh trầm mặc, đưa tay lấy ly rượu uống một hớp rồi lập tức bỏ đi.

Hi Tuyết cúp máy, cô không muốn nói nhiều với anh ta, nghe tới giọng anh ta là cô phát ón. Sau đó, cô khoanh tay lại, mặt trầm mặc như đang suy nghĩ gì

đó, trong phòng bỗng nhiên im re và chỉ nghe hơi thở khó chịu của anh. Cô bước đi ra khỏi phòng, khép cửa một cái rồi đi tới cửa sổ gần chiếc cầu thang.

Hi Tuyết đứng nhìn vào trong cửa sổ, nhìn khung cảnh tối đen bên ngoài cửa sổ. Tay phải thon dài của cô đặt bên hông trái, tay bên kia bấm số của Hạ Tâm, chỉ một chuông là nghe giọng nữ bên kia:

" Chị Tuyết a "

Hạ Tâm cười hi hi bên đầu dây kia, giọng còn mang theo vẻ nũng nịu như chờ cưng chiều. Hi Tuyết thở dài, da gà cũng vì nó mà dựng đứng lên hết rồi. Nhanh lấy lại tinh thần, khôi phục lạnh lùng ban đầu gọi: " Petty "

Hạ Tâm nghe cô gọi tên khi làm nhiệm vụ của mình, cô biết chị Tuyết có chuyện quan trọng cần giao cho cô, cô tăng hắng một cái, lấy lại vẻ nghiêm túc vốn có rồi chính chu nói:

" Chị Tuyết, có chuyện gì cần em sao? "

Hạ Tâm bên kia một tay cầm điện thoại, một tay xoay bút, vẻ mặt nghiêm chỉnh, còn lưng thì dựa vào ghế sofa. Hiếm khi chị Tuyết gọi biệt danh khi làm nhiệm vụ, Hạ Tâm chắc chắn có chuyện gì quan trọng nhờ mình. Chưa bao giờ thấy chị ấy căng hơn bây giờ, căng hơn chuyện chị ấy... thôi bỏ đi.

Hi Tuyết vẻ mặt không biểu cảm, mặt lạnh như tiền, giọng cứng ngắt nói với Hạ Tâm:

" Chị có chuyện quan trọng nhờ em "

" Chị cứ nói đi a "

Hạ Tâm cười nhẹ rồi huyt sáo, ánh mắt đảo đảo vài cái. Cô nhếch môi khiêu gọi, lạnh lùng phun ra lời lạnh băng từng câu từng chữ:

" Bất Kim Thụy Du về đây cho chị, chị muốn có người vào sáng ngày mai. Nếu bảo vệ không cho em vào, cứ alo cho chị "

Cô đưa tay khẽ sờ lên khung cửa sổ, vuốt nhẹ từng nơi một, giọng càng ngày càng lạnh hơn trước. Cô sẽ cho cô ta biết, chọc ghẹo người đàn ông của Hi Tuyết tới thì tôi sẽ làm cho cô sống không được, chết không xong, hừ.

Hạ Tâm gật đầu, cô cũng biết cô ta vì tài liệu điều tra cô ta mà chị Tuyết nhờ điều tra. Đúng là con đàn bà dê tiện. Không đợi Hạ Tâm trả lời, Hi Tuyết trực tiếp cúp máy. Cầm điện thoại xoay xoay rồi kê vào đôi môi, môi mọng đẹp khẽ nhếch lên một cách khát máu.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Quyền Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Dật phụ thuộc vào chị dâu nhỏ

Một lúc sau khi Tàn Viễn Tư bước vào với dáng vẻ vội vã, đầu thì chảy mồ hôi nhưng vẫn giữ nét đẹp trầm tĩnh, tao nhã và hết sức lôi cuốn nhưng thực chất lại là sói đội lớp cừu, mang bản tính phong lưu đào hoa và còn ranh ma như một con hồ ly vậy.

Tàn Viễn Tư vẻ mặt lo lắng cho Liệt Dật, vừa bước lên lầu thì đập vào mắt là thân hình của Hi Tuyết. Cô vẫn giữ nguyên tư thế đứng ngay cửa sổ, vẻ mặt lạnh băng khiến người ta khiếp sợ.

Cô đã thay đi một chiếc váy trắng dài tới đầu gối lộ ra đôi chân trắng mịn, nhìn cô như thiên sứ giữa màn đêm. Nhưng hình xăm hoa Bì ngạn ngay lưng cô làm cô tà mị hơn, xinh đẹp hơn.

Tàn Viễn Tư khượng người trong vài phút sau đó trở lại như bình thường. Anh ta cảm thấy bóng lưng của cô rất cô đơn, tĩnh mịch, có phải hay chăng, cô đã trải qua nỗi đau nào đó. Cô đứng ngay cửa sổ, ánh trăng tròn như đang soi vào bóng hình xinh đẹp của cô. Bình lặng, như bị động.

Hi Tuyết đang đứng ngẫm nghĩ thì thấy sau lưng có tiến động, đó chỉ là tiếng động nho nhỏ nhưng cô có thể nghe được. Đó là điều quan trọng trong việc làm sát thủ. Hi Tuyết xoay người lại, nhìn vào người gây ra tiếng động đó.

" Trễ 10 phút rồi... "

Hi Tuyết liếc nhìn đồng hồ đang kêu tí tách, ánh mắt tĩnh lặng nhưng trong lòng lại âm thầm tức giận. Tàn Viễn Tư đầu chảy mồ hôi càng nhiều, cảm thấy sát khí của cô ngày càng lớn, các bộ phận trên cơ thể như muốn rớt xuống.

Đùa sao! Tại sao anh lại sợ một người phụ nữ chứ. Quá vô lý.

Lấy lại sự bình tĩnh vốn có, Tàn Viễn Tư nở nụ cười sát thương người ra, vẻ mặt như hoa của Tàn Viễn Tư ra sức nịnh nọt:

"Chị dâu nhỏ a ~, thật ra người ta..."

"Câm miệng, vào phòng khám cho Dật, nói nhiều"

Không đợi anh ta nói hết, cô lạnh nhạt cắt lời anh ta ngay tức khắc. Cô không muốn tên này lải nhải cản nhản trước mặt cô. Nếu không phải nể anh ta là bạn của Dật, cô đã thiết anh ta lâu rồi. Hi Tuyết xoa xoa hai bên thái dương của mình, thật nhức đầu.

Anh ta lập tức im bất mồm, vẻ mặt ụ dột, méo mó khó coi. Dù gì thì cũng cho anh ta nói hết câu đi chứ. Cứ mỗi lần bước vào căn nhà này là coi như vô âm bất tín, mình không nói cũng không ai để ý. Tần Viễn Tư thở dài rõ một hơi. Thôi vậy, dù chọc giận ai cũng được chứ đừng chọc vào "Hai trái bom" này. Thật khiếp.

Tần Viễn Tư bủi môi không cam lòng một cái rồi di chuyển bước chân theo hướng phòng của Dật rồi sau đó bước vào. Hi Tuyết cũng không vội đi vào theo anh ta, cô lẳng lặng đứng đợi bên ngoài chờ.

Khoảng mấy phút sau, Tần Viễn Tư từ trong phòng đi ra, nét mặt nghiêm túc trầm tư, đôi mắt giấu sau đôi kính trắng ẩn ra vẻ thảng thốt, lạnh lạnh như người khi này không phải là anh ta.

Cô đứng nhìn anh ta đang tiến tới gần chỗ mình, âm thanh lạnh nhạt trong trẻo vang lên:

"Sao rồi?"

Một câu ngắn gọn súc tích, không nóng không lạnh hỏi Tần Viễn Tư và vừa hỏi vừa quan sát nét mặt của anh ta. Tại sao anh ta lại mang bộ mặt như vậy, hay tình trạng của Dật... Hi Tuyết nhũn mày, định lên tiếng đánh thức suy tư của Tần Viễn Tư thì giọng nói trầm thấp của anh ta vang lên:

"Chị dâu nhỏ, có vẻ có cái gì đó không ổn. Xuân được Dật mang trong người là một loại cực mạnh, không thể điều khiển được cơ thể mà dục vọng sẽ trỗi dậy. Đặc biệt, xuân được này trong thể giới ngầm rõ ràng là... hàng cấm buôn và sử dụng. Bởi vì nếu sử dụng nhiều lần sẽ làm cho cơ thể tổn hại rất nhiều. Chị dâu, ai là người đã hạ được vậy"

Tần Viễn Tư mím môi, đôi mắt hồ ly lập lại trong rất nguy hiểm. Hi Tuyết nhướng mày ngài xinh đẹp lên, vẻ mặt không cảm xúc nói:

"Kim Thụy Du"

Về mặt cô nhăn lại, mặt âm u vài phần. Mỗi lần nhắc đến cái tên này, Hi Tuyết cực kì căm ghét nhưng cũng có vài phần hơi bất ngờ. Tại sao cô ta lại có hàng cấm đó trong tay.

Tần Viễn Tư nhăn mày rồi lại ngẫm nghĩ. Xuân được, cô ta là từ đâu mà có chứ. Đạo này Dật ít hoạt động trong hắc đạo, cả anh cũng tập trung vào phía bệnh viện nên cần bản quên mất chuyện ở đó. Xem ra đội Dật khỏe thì cần phải điều tra một số chuyện rồi.

Tần Viễn Tư đút tay vào túi quần, vẻ mặt cười như không cười nói với cô:

"Chị dâu nhỏ đừng lo lắng, Dật không bị sao đâu, tôi đã cho Dật ngâm vào nước lạnh rồi nên chị đừng lo lắng. Nhưng vẫn cần sự "Trợ giúp" của chị dâu nha... Nếu nhện là sẽ không tốt cho cơ thể. Phần này nhờ chị vậy."

Tần Viễn Tư cười gian tà một cái, vẻ mặt không đúng đắn nhìn cô rồi khẽ nháy mắt một cái có chủ ý. Sau đó anh ta nói tiếp:

"Còn về chuyện được, đội Dật tính thì hai chúng tôi sẽ đi về trụ sở để điều tra ra vụ này. Vì thế, chị dâu đừng lo lắng, đạo này Dật không hay về trụ sở nên có về công trường rồi đây, hahaha"

Anh ta cười lạnh, Hàn khí lại trỗi dậy xung quanh anh ta. Cô nhìn hấn ta rồi khẽ lắc đầu, trong người anh ta mang hai bản tính hay sao. Y như lời cô nói, anh ta đã nhanh chóng lấy lại sự ranh ma như lúc ban đầu. Vừa đi vừa nói với cô chỉ có một câu "Dật phụ thuộc vào chị", vẻ mặt còn bốn cợt.

Đúng là Tên hồ ly biến thái.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Quyển Rũ Của Trùm Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.